

nft

Offerte 1964 – 1965 over Norden

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3,
Stockholm C.
Telf. 11 05 99 11 41 50

SNART FERDIG

Vår offerte 1964 - 65 over Norden.

En av våre vakreste offerter gjennom årene med:

NORGE: Masser av ettersøkte objekter med et stort antall nr. 1 og øvrige skillingsmerker, utstemplede blokker av etterspurte merker, moderne rariteter osv.

SVERIGE: Skillingbanco, skilling banco på brev, våpen, løve og ringtypemerker. Også moderne bedre merker. Omkring 200 attråverdige svenske brev. **MANGE STORE RARITETER** med objekt opptil 25.000 kroner verdi.

DANMARK: Fullstendig som en ønskeliste med bl. a. 2 Rb. skilling ustemplet, av kopprertrykket (det ene av de kjente eksemplar av dette merke med spiss fotstrek), blokker og brev med skillingsmerker. Senere utgaver med bl. a. 2 skilling tagget 12½ i ustemplet luksuseksemplar, osv. Stor samling av danske stemplede fireblokker etc.

ISLAND: Et meget verdifullt utvalg av skillingsmerker, blokker, osv. alt av meget høy klasse.

DVI, FÆRØYENE OG GRØNLAND: Stort antall ettertraktete objekter som sjelden utbys til salg.

FINNLAND: Et representativt utvalg i FH-kvalitet med bl. a. et tyvetall nr. 1 og 2, bl. a. ustemplet original, brev, visse utande rariteter samt moderne ettersøkte merker som f. eks. Zeppelin feiltrykk 1830, osv.

Offerten beregnes å omfatte omlag 2.500 objekter til en verdi av 6 til 700.000 kroner. Den blir rikt illustrert og som vanlig trykt på kunsttrykkpapir. Omkring 200 sider. Offerten kommer i desember.

Seriøse kunder får den gratis og portofritt så langt opplaget rekker. De kommer til å gjøre virkelig fine funn.

For at De skal rekke å bli med i konkurransen om de mest ettertraktete objektene — rekvirer offerten i **god tid** og send Deres bestilling med ordre om reservasjoner om mulig **pr. telefon eller telegrafisk**.

FRIMÄRKSHUSET AB

10

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

DESEMBER 1964

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktører:

F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.)

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

O.r.sakfører LEIV A. BRECKE

Torggt. 1 . Oslo

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 16.—.

Annual Subscription all Foreign Countries kr. 20.—.

Løssalg kr. 2,— pr. nummer:

Annonsepriser . Advertising rates (fra 1/4 1962):

Forside	kr. 150,—
1/1 side	» 175,—
1/2 »	» 100,—
1/4 »	» 60,—
1/8 »	» 35,—
1/16 »	» 25,—

Ved innrykking 6 ganger gis 10% rabatt på ovennevnte priser.

Små-annonser:

kr. 2,— pr. linje, minstepris kr. 10,—. Bare forskuddsbetalte småannonser blir tatt inn.

Opplag: 2250 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ti nummer om året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummere.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes forretningsføreren

Forbundets postgironummer er: 69 268

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon og auk-sjonene sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

FORBUNDSKLUBBENE

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB, boks 4240, Thorshov, Oslo 4,
formann Leif Ullern, Sandakervn. 10 B, Oslo 4.
Bytteleder Gustav A. Karlsen, boks 4240, Oslo 4.

BERGENS FILATELIST-KLUBB, boks 846, Bergen.

Formann Ragnar Olsen, boks 758, Bergen.

Bytteleder F. C. Svendsen, Magnus Barfotsgt. 4, Bergen.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB, Drammen.

Form. kjøpm. E. Langerud, Betzy Kjelsbergs vei 50, Drammen.

Bytteleder Søren Sjulsen, Postkontoret, Drammen.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB, Grimstad.

Formann Jac. B. Paulsen, Spedalen:

Bytteleder Th. Steen Gundersen, Grimstad.

HØNEFOSS FILATELISTKLUBB, HØNEFOSS.

Formann Sigurd Brenden, Hønefoss.

Bytteleder Henry Kristiansen, Hønefoss.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB, boks 9, Harstad.

Formann Arne Bergen, boks 9, Harstad.

Bytteleder Kristian Dreiem, Gullhauggt. 12, Harstad.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB, boks 301, Kristiansand S.

Formann Johnny E. Pedersen, Grågåsv. 14, Vågsbygd.

Bytteleder Helge Hornes, Postkontoret, Kristiansand S.

LILLEHAMMER FILATELISTKLUBB, Reichweinsgate 26, Lillehammer.

Formann Jørgen Sorgendal, Reichweinsgate 26, Lillehammer.

Bytteleder Ivar Odden, Peer Gynt's vei 18, Lillehammer.

MOSS FILATELISTKLUBB, Moss.

Formann Trygve Jørgensen, Lyngveien 7, Moss.

Bytteleder Ing. Leif Mürer, Torgny Segerstedtsv. 16, Jeløy.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB, Notodden.

Formann Nils O. Thvedt, Eidsvollsgt. 5, Notodden:

Bytteleder Øystein Dragland, Osc. Nissensgt. 4, Notodden:

OSLO FILATELISTKLUBB, boks, 298, Oslo 1.

Formann Anders Evensen, c/o: Sev. Dahl's Assurance-kontor A/S, boks 1277 — Vika, Oslo.

Bytteleder Kristen Hangeraa, Arnebråtv. 7, Smestad.

SKIEN FILATELISTKLUBB, Skogplassene, Skien.

Formann Karsten Ramstad, Skogplassene, Skien.

Bytteleder Asbjørn Haugen, Farmannsgt. 20, Skien.

STAVANGER FILATELISTKLUBB, Bjørnstjerne Bjørnsonsgt. 20, Stavanger.

Formann S. Evensen, Bj. Bjgt: 20, Stavanger:

Bytteleder Jacob Schawland, Øvre Stokka, Stavanger.

ØRSTA FILATELISTKLUBB, Ørsta.

Formann kunstmålar Karl Straume, Hovdebygda p. å.

Bytteleder kjøpmann Sigurd Sveen, Ørsta.

ÅLESUND FILATELISTKLUBB, Lihauggt. 2, Ålesund.

Formann Nikolai Helseth, Keiser Wilhelmsgt. 25, Ålesund.

De respektive klubbstyrer bes skrive til
NFT's redaksjon, boks 49, Minde — Bergen, ved forand-
ringer, tilføyelser o. l. til ovenstående fortegnelse.

Nr. 10 — DESEMBER 1964 — 23. årgang

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Redaktører: F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.) og EIVIND EVENSEN

Norsk frimerkepolitikk og frimerkeutgivelse

Av frimerkeforvalter Halfdan Korstvedt

Trykningsmetoder.

Norske frimerker har med noen få unntak vært fremstilt ved private trykkerier helt frem til 1962. De forskjellige trykningsmetoder har vært brukt: Boktrykk, stentrykk, kobbertrykk, offsettrykk, ståltrykk og dyptrykk.

Det var lenge alminnelig å overlate frimerketrykkingen til det firma som ga det billigste anbud, og det ble derfor ofte skifting av trykkerier. Dette medførte at trykkeriene ikke fikk den erfaring de ville ha fått dersom de hadde hatt en kontrakt over et lengere tidsrom. Frimerkepapiret ble også levert fra forskjellige leverandører. De norske frimerker fra denne tid er derfor gjenstand for stor interesse blant samlere.

Tidligere ble de norske frimerkene oftest trykt i boktrykk, men fra 1931 har de fleste vært trykt i rasterdyptrykk hos firmaet Emil Moestue A/S, Oslo. Unntakene er: «London-frimerkene» og «Wings for Norway» som ble trykt henholdsvis i London og Ottawa. «Nordens Dag», som kom ut i 1956, ble trykt i det svenske stats-frimerketrykkeri i Stockholm. I 1962 overtok Norges Banks seddeltrykkeri fremstillingen av de vanlige bruksfrimerker i øreverdiene, og det ble da innkjøpt en moderne ståltrykkpresse, som også kan fremstille frimerker i tørroffset og flerfargetrykk. I nær fremtid vil også kroneverdiene og en del av særfrimerkene bli trykt der. Frimerkepapiret leveres i dag fra Alvøens Papirfabrik A/S, Bergen.

Frimerkepolitikk.

Den norske frimerkepolitikken har ord på seg for å være konservativ. Et mer dekkende ord er muligens måteholdende,

Halfdan
Korstvedt.

og det innebærer at antall utgivelser ikke er for stort og at opplagene ikke er for små.

Den generelle retningslinje i frimerkepolitikken er at et frimerke skal være et frankeringsmiddel, og utgivelse av frimerker i anledning av jubileer osv. er ikke noe brudd på disse retningslinjer. Det tas selvfølgelig hensyn til filatelistenes interesser og til den rolle et frimerke spiller som landets «visittkort».

Hvor grensen skal gå, kan være gjenstand for vurdering. Skal et frimerke være et «merke», reklame i videre betydning, eller skal det være et pent bilde som kan virke som f. eks. turistreklame? I alle tilfelle tas det sikte på å gi frimerkene en så høy kunstnerisk og trykkteknisk kvalitet som mulig.

I hvert enkelt tilfelle tas det sikte på å finne motiver som er så karakteristiske som mulig for de begivenheter, personer, institusjoner o. l. som frimerket skal hedre.

(Forts. s. 199).

Det er sikkert mange som vil stille seg noe forundret til denne overskriften, og spørre hva i all verden disse to tingene har med hverandre å gjøre. Til det er det kort og godt å svare — ingenting — bortsett fra at vi i og med dette nummer starter en serie av artikler om frimerkepolitikken i de forskjellige nordiske land, og at vi i henhold til melding fra Forbundet får ny forretningsfører fra nyttår.

For å ta det siste først så er det oss en glede å ønske Odd Grahm velkommen som forretningsfører. La det være sagt med en gang at vi godt kunne tenkt oss en annen form for ansettelsen. Det riktige hadde vel vært å lyse ut stillingen her i bladet. Dette er ikke noe kritikk mot Grahm, men mot Forbundsledelsen. På den annen side kan vi forstå at styret fant det unødvendig og nærmest for anstaltmakeri å kalle å avertere en slik noe bortimot uriasjobb. Vi i redaksjonen sitter for så vidt i glasshus, idet vi i sin tid ble ansatt uten utlysning — ja, vi bentfrem skrev til daværende redaktør og sa at hvis han som antydte ønsket avsløsning så var vi villige til å forsøke oss. Og det forsøket har nå vart i 5 år. Ja så sannelig. I og med dette nummeret har vi skrevet og redigert Norsk Filatelistisk Tidsskrift i samfulle fem år.

Når vi nå en søndagsformiddag, mens regnet fosser ned utenfor vinduet, tenker tilbake på disse årene, må vi nok innrømme at vi har skrevet mye dumt — kanskje ting som ikke er verd det papiret det er trykt på. På den annen side har nå bladet kommet måned etter måned med opptil atskillig verdifullt og godt stoff. Og mye har nå leserne fått for pengene for ikke nok med at vi har utvidet sidetallet, men vi har også gått over til å bruke kompress

Nordisk frimerkepolitikk og ny forretningsfører

petit i stor utstrekning, noe som gjør at vi får mere på sidene.

Vi er ikke i disse årene kommet opp mot Stensdals tid. Det var andre greier den gangen. Og det er rett. Men så hadde nå Stensdal også i rettferdighetens navn mere å øse av. Husk at norsk filateli hadde vært noe bortimot et underutviklet felt å regne før Norsk Filatelistisk Tidsskrift ble startet. — Vel hadde vi i femti år vært med i Nordisk, men det var ikke noe blad som hvem som helst skrev i. Det var de fast medarbeiderne. Annerledes når Norsk kom til. Da grep både den ene og den andre til pennen for å vise behovet for Norsk. Og dermed kom det frem den ene nye tingen etter den andre. I denne tiden da godt filatelistisk stoff grodde opp nær sagt som paddehatter var det Stensdal hadde den glede å styre bladet. Og han gjorde det ypperlig. Det er derfor riktig å snakke om Stensdals tid som gullalderen i norsk filateli og Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Men den evige lov om at etter aksjon kommer reaksjon ble også en sannhet for bladet. Da stoffet var oppbrukt måtte bladet også bli mindre filatelistisk. Selvsagt kommer det en slenger nå og da, men det er langt mellom godbitene.

«Dette var et blad som i Stensdals tid» — kom det spontant i et kort fra forretningsfører Brecke for et år eller så siden. La oss nå og her, få takke Brecke for samarbeidet i de fem årene som er gått. Han har vært den korrekte forretningsfører og pertentlig sendt oss annonser og stoff som skulle til redaksjonen. Han har aldri blandet seg opp i redaksjonen, og det er en ting vi vil takke ham hjertelig for. For alle de ytelser Brecke har gjort norsk filateli og Norsk Filatelistisk Tidsskrift er det presidentens oppgave å takke. Vi vil innskrenke oss til å takke for et vennlig og hyggelig samarbeide.

— — —

Når det gjelder første del av overskriften så er saken den at vi etter forespørsel har fått tillatelse til å gjengi en artikkelserie som har gått i Nordisk Post-tidsskrift om frimerkepolitikken i Norden. Ved elskverdig imøtekommenhet fra redaktøren og artikkelforfatterne kan vi nå

—>

Norsk frimerkepolitikk

(Forts. fra s. 197).

Norske frimerker har som regel vært holdt i en moderat naturalistisk stil. Symboler har vært relativt lite brukt, og portretter har ofte vært vanskelig å unngå.

Planlegging på lengere sikt.

Til hjelp for planleggingen av jubileums- og minnefrimerker på lengere sikt har Poststyret assistanse av en professor i historie. Han leverer hvert år oversikter over historiske begivenheter eller personer som har spilt en fremtredende rolle i landets og folkets historie, og som kan komme i betraktning ved valg av frimerkeutgaver.

Programutvalget.

For å vurdere hvilke frimerker som bør utgis, er det opprettet et Programutvalg, som kommer sammen til møte et par ganger i året. Utvalget er opprettet av Samferdselsdepartementet, og består av ekspedisjonssjefen i Kirkedepartementets avdeling for kulturelle saker (formann), ekspedisjonssjefen i Samferdselsdepartementets post- og telegrafavdeling og Poststyrets økonomidirektør. Frimerkeforvalteren er utvalgets sekretær. Programutvalget er rådgivende. Postdirektøren har den avgjørende myndighet når det er spørsmål om et frimerke skal utgis eller ikke.

starte opp med det som vel er oss nærmest — Norges Frimerkepolitikk.

Det er altså frimerkeforvalter Korstvedt som er førstemann ute, og hans ord taler for seg selv. Det er bare et par ord vi vil henge hatten på og det er hans sluttpåstand om at Norge alltid har ført en nøktern og renslig frimerkepolitikk. Det er en ting vi fullt ut kan skrive under på, skjønt under sterk tvil i og med at det nå går rykter om at vi nok en gang skal bli belemret med en unorsk og dum Europaserie til høsten. Så vidt vi kan forstå er det bare en grunn til at Poststyret vil fortsette med disse merkene — nemlig at det ligger penger i dem. Og det er ikke renslig frimerkepolitikk, herr Postdirektør, det er å utnytte velvillige samlere i spekulasjonsøyemed, og det bør Norge være for god til å gi seg ut på.

Med håp om at den siste norske Europa-utgave har sett dagens lys takker vi Postverket, forretningsfører Brecke og våre lesere for samarbeid og hygge i året som går ut, og ønsker Odd Graham til lykke med jobben i det nye.

Utvalgets oppgave er i store trekk å påse at det blir en viss konsekvens i utgivelsen av frimerker, og å vurdere forslag om å hedre bestemte personer, institusjoner, begivenheter m. v. med frimerker.

Et prinsipp er at en persons dødsdag ikke gir foranledning til minnefrimerker. Som regel er det bare jevne 100-års jubileer som kommer i betraktning, men ved spesielle anledninger kan det ses bort fra denne regelen. I 1965 vil det for eksempel bli utgitt et frimerke til minne om frigjøringen fra tyskernes okkupasjon. Det er da 20 år siden frigjøringen 8. mai 1945. Dette frimerke vil få tilleggsverdi til inntekt for krigsinvalid hjemmet «Bæreia».

Alle innkomne forslag om særfrimerker behandles av Programutvalget. Slike forslag må være innsendt før 1. januar året før utgivelsesåret for å komme i betraktning.

Rådgiver i kunstneriske spørsmål.

Når det gjelder den kunstneriske siden ved frimerkene, har Poststyret assistanse av en fagmann på området — maleren og grafikeren Chrix Dahl. Helt fra begynnelsen — ved valg av tegner — og til det ferdige frimerke foreligger, blir han konsultert.

Selv om erfaringen viser at større konkurranser som regel ikke svarer til forventningene, har slike konkurranser om tegning av frimerker vært arrangert. I de senere år har det vært mest alminnelig å innby to—tre kunstnere til konkurranse eller man har overlatt tegning av frimerket til en bestemt kunstner, etter forslag fra rådgiveren.

Kunstrådet.

Dette råd trer sammen når det foreligger tegning eller skisse til frimerket som skal utgis. Frimerkeforvalteren har da vært i kontakt med tegneren, eller det har vært innbudt til konkurranse, og juryen har truffet sitt valg. Ved konkurranser blir det alltid oppnevnt en jury til å bedømme de innkomne utkast.

I rådet sitter Poststyrets rådgiver i kunstneriske spørsmål, presidenten i Norsk Filatelistforbund og

en representant for frimerketrykkeriet. Frimerkeforvalteren er rådets sekretær. Alle avgjørelser blir truffet av postdirektøren.

Frimerkeutgivningen.

Frimerkene kan inndeles i 4 kategorier:

Vanlige bruksfrimerker,

jubileums/minnefrimerker,

frimerker som blir utgitt i samarbeid med andre land eller i internasjonal regi (Norden, Europa, Nobel og FAO), og

merker med tilleggsverdi til inntekt for velledige formål. Til den siste kategori hører flyktningemerkene, som hadde en tilleggsverdi på 25 øre pr. merke.

I en klasse for seg står tjenestemerkene, som brukes innenlands av statsinstitusjoner og visse kommunale institusjoner.

Det er i alminnelighet portoendringer som ligger til grunn for utgivelse av de vanlige frimerker. De aktuelle portosatser influerer jo både på verdier og farger.

Poststyret har i de senere år vært forsiktig med å utgi frimerker med tilleggsverdi. Prinsippet er at det ikke skal være mer enn en serie med tilleggsverdi på samme tid, og at salgstiden for hver serie skal være begrenset til 2 år.

Nordkapp-serien har hatt en mer enn alminnelig lang levetid nemlig 30 år. Disse merker vil ikke bli trykt opp igjen, men vil bli solgt så lenge poststedene har noen igjen.

Tiden før siste verdenskrig var forholdsvis rolig med hensyn til frimerkemisjoner. Fra 1914 til 1939 (25 år) ble det utgitt 114 merker, inkludert vanlige bruksmerker, endringer i disse, provisorier, jubileums/minnefrimerker og merker med tilleggsverdi.

I de 5 år landet var okkupert av tyskerne (1940—1945), ble det utgitt i alt 102 frimerker. På mange måter var det i disse årene ganske livlig også på «frimerkefronten». Kong Haakon- og Dronning Maud-frimerkene ble inndratt, og restopplaget ble beslaglagt av tyskerne. I oktober 1940 kom det en ny serie kroneverdier — løvemerket i ny utforming. Det ble også utgitt mange merker med tilleggsverdi til inntekt for veldedige formål, propaganda for det nazistiske partiet Nasjonal Samling, frontkjempers etterlatte, «Den Norske Legion» osv.

I 1941 ble det utgitt en lang rekke posthorn- og løvemerker overstemplet V. Dette V-tegnet skulle være et mottrekk mot det allierte V-symbol — for Victory.

De mest utpregede «nazi-merker» ble inndratt fra 15. mai 1945.

Interessen for frimerker var enorm i disse krigsårene, men den var mer pekuniært betonet

enn filatelistisk. De små frimerkeopplagene gjorde sitt til å opparbeide den rene spekulasjonsfeber.

De såkalte «London-merker» kom ut i Norge 22. juni 1945, men allerede 1. januar 1943 ble de utgitt i London til brukt på norske handelsskip i marinen, og på Jan Mayen. De ble senere anvendt i det frigjorte Finnmark, og ved det norske postkontor i Stockholm fra 1945.

Et annet frimerke med krigen som bakgrunn er «Wings for Norway», utgitt i Ottawa i 1946.

Tiden etter frigjøringen — fra 1945 til 1962 — var en relativt livlig periode. I disse 17 år kom det ut 206 frimerker, bl. a. flere store serier som Postverkets 300-års jubiléum med 11 merker og Verdenspostforeningens 75-årsdag, Olympiske vinterleker, Telegrafjubileet, Jernbanejubileet og Frimerkejubileet (100-års dagen for utgivelse av det første norske frimerke) med 3 merker i hver serie.

I anledning av Det geofysiske år ble det utgitt en serie på 3 merker, hvor motivene er kart over Svalbard, Jan Mayen (etter en akvarell av professor Henrik Mohn) og kart over Sydpolkalotten. I august 1960 kom den store skipsserien med 5 merker. De to siste serier har fått god omtale både i inn- og utland.

Året 1963 var litt av et rekordår for frimerkeutgivelse i Norge. Det ble da utgitt 19 særfrimerker og 10 vanlige bruksmerker. Disse 10 vanlige merkene og ett som kom ut i 1962, hører til den nye serie som avløser de merkene med øreverdier som har H. M. Kongens portrett. I stedet vil de nye kroneverdiene som det arbeides med, bære portrett av H. M. Kongen.

Alle øreverdiene blir nå trykt i Norges Banks seddeltrykkeri. Trykkingen der tok til i 1962 med posthornmerkene og 50 øres verdien i den nye bruksserien. Posthornmerkene er i verdiene 5, 10, 15 og 20 øre. De har verdens eldste kurserende frimerkemotiv, og kan feire 100-års jubiléum i 1972.

Den nye bruksserie er tegnet av professor Arne E. Holm ved Norges Tekniske Høyskole. Til konkurransen om disse merker deltok 5 kunstnere. I innbydelsen til konkurransen het det bl. a.: «Motivene til disse merker bør være norske og almenngyldige. Det må ikke anvendes motiv som kan beregnes å miste sin aktualitet for lengre tid fremover. Det bør heller ikke anvendes personer eller landskap som motiv». Serien har verdier fra 25 til 90 øre.

Professor Holm har her forsøkt å finne frem til symboler som karakteriserer norsk kultur, næringsliv og historie. Frimerkomotivene viser båtmannsknop/kompassrose, helleristning, fisk/kornaks og stavkirke/nordlys. Alle 4 motiver er holdt i streng ornamental stil.

Professoren sier selv i et intervju med Norsk Filatelistisk Tidsskrift: «— — Fordelen ved symbolene er foruten at de er enkle å innpasse på et frimerke, dessuten den at de kan inneholde nyanseerte tydninger. Båtmannsknoppen kan vel like gjerne være symbolet for samhold — samhold mellom landsmenn — som symbolet på sjøfarten. Og stjernen har da mange andre betydninger enn kompassrosen. — — — Det har vært delte meninger om denne serien, og det var vel ikke annet å vente, da disse merkene avviker ikke så lite fra det man har vært vant til. Kritikken mot merkene ble likevel litt mer dempet etter at tegneren seiret i konkurransen om Europafrimerkene 1963.

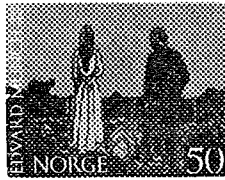
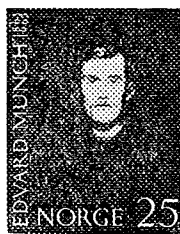

Året 1963 ble avsluttet med en serie på 4 frimerker som kom ut 12. desember, i anledning av 100-års dagen for maleren Edvard Munchs fødsel. Motivene på disse merker er fra kunstnerens egne arbeider: Selvportrett (litografi), Fruktbarhet (tresnitt), De ensomme (tresnitt) og Pikene på bryggen (tresnitt).

For å få billedgjengivelsen så god som mulig, ble disse merker trykt i et større format enn det som vanligvis brukes. Det er to liggende og to stående merker i størrelse 37,7 x 30,48 mm. Man kan si at dette store format er en engangsforeteelse. Perforatøren måtte bygges om for anledningen, og den ble demontert etter at trykkingen var avsluttet. Norske frimerker blir ellers trykt i tre formater: Alminnelig frimerkestørrelse (17,3 x 21 mm), 1½ størrelse (21 x 27,5 mm) og dob-

belt størrelse (21 x 37,6 mm). Denne serien, som er trykt i rasterdyptrykk, har etter kritikken å dømme vært vellykket både hva det billedmessige og trykktekniske angår.

Å tegne frimerker er en meget vanskelig kunst. I det lille format som et frimerke har, må hver minste detalj nøye innpasses i helheten. Frimerket er et stykke kunst, og bedømmes mer eller mindre bevisst ut fra et estetisk synspunkt. Ved siden av å være presist komponert og tegnet skal det også gi uttrykk for en idé eller karakterisere noe. Det er vel i første rekke motivene eller fargene som blir gransket når det kommer nye frimerker, og som med alt annet er smaken også her forskjellig.

I et frimerkemotiv og dets tekniske utforming kan det ligge kvaliteter som ikke er så iøynefallende, men som man må bli vant til, og etter hvert forstå verdien av.

Innsendte forslag representerer de forskjellige interesser og anledninger, og Poststyret ser med velvilje på dem alle. Det er imidlertid uunngåelig at det må tas hensyn til den praktiske side ved saken. Det er mange momenter som spiller inn når det gjelder utgivelse av frimerker, både av teknisk og administrativ art, og man er nødt til å vurdere de innsendte forslag meget nøye før det blir tatt avgjørelse om de skal imøtekommes eller ikke, og dette må igjen ses på bakgrunn av Poststyrets intensjon: En nøktern og renslig frimerkepolitikk.

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts hederstegn.

Vi minner om at forslag til utdeling av dette hederstegn må være innsendt til Forbundets styre innen utgangen av desember måned. Forslagene må være skriftlige og inneholde begrunnelse.

Oslo, den 17. november 1964.

Arnstein Berntsen, president.

Frimerkepressen går.

Sverige.

10. desember, Nobelmerker, 30 øre blå og 40 øre rød, begge såvel to-sidig som tre-sidig tagget.

Ajman (ny stat i Den Arabiske Bukst i nærheten av Bahrain).

20. juni, bruksmerker, 1, 2, 3, 4, 5, 10, 15, 20 og 30 nP.

7. september fortsettelse av bruksserien 40, 50, 70 nP, 1, 1.50 og 2 R.

4. november komplettering av bruksserie, 3, 5 og 10R.

Burundi.

12. november, kanonisering av 22 afrikanske martyrer, 0.50, 1, 4, 8, 14 og 20 F.

Olympiamerkene som skulle kommet 23. oktober er blitt forsinket og kom 18. november.

Canada.

18. november, ny bruksverdi 8 c i samme tegning som 7 c merket som kom 11. mars 1964.

East Africa, (Uganda, Kenya, Tanganyika og Zanzibar).

21. oktober, Olympiademerker, 30 og 50 c, 1/30 og 2/50 Sh.

Forenede Nasjoner.

Utgaveprogram for 1965:

25. januar, FN's særfond til hjelp for utviklingslandene.

4. mars, FN-styrkene på Kypros, årsdagen for Sikkerhetsrådets vedtak.

17. mai, 100-årsjubileum for det internasjonale tele-kommunikasjonssamband.

26. juni, internasjonalt samarbeidsår, 20-årsdagen for underskrivelsen av FN-pakten.

Frankrike.

14. desember, Røde Kors merker, 0.20 + 0.10 og 0.25 + 0.10 F med portrett henholdsvis av Jean Nicolas Corvisart og Dominique Larrey.

Utgaveprogram for 1965:

5 merker med tilleggsverdi, nemlig Frimerkets dag, kjente personer (2), Røde Kors (2).

Særfrimerker uten tillegg, i alt 21 stykker: Europamerker (2), Kunstproduksjoner (5), Turistmerker (5), Minnemerker (9), 20 år for 2. verdenskrigs slutt, ordenen Croix de Guerre 50 år, 100 år internasjonalt tele-kommunikasjonssamband, 300-års jubileet for beboelsen av øya Bourbon, Frigjørelsen av de deporterte, Landbruk 1 mill. hektar dyrket, Katedralen i Bourges (filatelistkongress), Luftpost nytt bruksmerke 2 F, Tunnelen under Mont Blanc.

Umm Al Qiwain (ny stat i Den Arabiske Bukst i nærheten av Bahrain).

29. juni, bruksmerker, 1, 2, 3, 4, 5, 10, 15, 20, 20 nP.

5. september fortsettelse av bruksserien, 40, 50 og 70 nP 1, 2 og 5 R.

31. oktober, komplettering av bruksserie, 1.50, 3 og 10 R.

25. november, olympiske leker i Tokio 50 nP, 1, 1.50, 2, 3, 4, og 5R. Opplaget for høyeste verdi er 20 000. Miniatyrark 12 000 tagget og 8000 utagget med de 4 høyeste verdier.

Guinea.

26. oktober, verdensutstillingen i New York, 30, 40, 50 og 75 FG, miniatyrark 100 og 200 FG.

India.

14. november, barnas dag, 0.15 nP.

Italia.

15. oktober, Europarådets 7. møte 30, 70 og 500 lire.

4. november, krigsveteranenes møte i Roma, 30 og 70 lire.

Malta.

Nye bruksmerker i verdiene $\frac{1}{2}$, 1, $1\frac{1}{2}$, 2, $2\frac{1}{2}$, 3, 4, $4\frac{1}{2}$, 6 og 8d $\frac{1}{-}$, $\frac{1}{3}$ d, $\frac{1}{6}$ d, $\frac{2}{-}$, $\frac{2}{6}$ d, $\frac{3}{-}$, $\frac{5}{-}$, $\frac{10}{-}$ og £ 1. Merkene viser Maltas historie.

3. november, julefrimerker, 2 d, 4 d og 8 d.

Nederlandske Antiller.

30. november, Caribiske Organisasjons 5. møte, 20 cent.

Papua & New Guinea.

Januar 1965, bruksmerkene med fuglemotiv, 1 d, 3 d, 5 d, $\frac{2}{-}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{-}$ og $\frac{5}{-}$, er forøvrig NFT 6/64.

Polen.

Utgivelsesdato ikke oppgitt, Polen i kamp 1939 —45. Verdiene er: 2 merker à 40 gr. og 3 merker à 60 gr., det ene 40 gr. merket og det ene 60 gr. merket er med anhang.

Desember, dato ikke oppgitt, verdensrommets utforskning 20, 30, 40 og 60 gr., 1.55, 2.50 og 5.60 Zl, samt 6.50 + 2 Zl.

Portugal.

1. desember, 4 merker til minne om Olympiaden i Tokio, 0.20, 1.00, 1.50 og 6.50 Esc.

Russland.

5. oktober, 20-årsjubileet for frigjøringen av Beograd, 6 kopek.

7. oktober, 15-årsdagen for opprettelsen av den tyske demokratiske republikk, 6 kopek.

7. oktober, 40-årsjubileet for Moldavia, 4 kopek og 40-årsjubileet for Tajik, 4 kopek.

14. oktober, 20-årsjubileet for frigjøringen av Ukraina, 4 kopek.

14. oktober, 150-årsdagen for Nazaryan, armensk forfatter, 4 kopek.

14. oktober, 150-årsdagen for dikteren Lermontovs fødsel, 4, 6 og 10 kopek.

14. oktober, 47-årsdagen for oktoberrevolusjonen, 4 kopek.

13. oktober, minnemerker for den siste russiske rombragd med bilde av romskipet Vostok, 10 kopek.

17. oktober kom 6 kopek verdien med de tre romfarere samlet.

19. oktober kom 3 merker i verdien 4 kopek med de 3 romfareres portretter.

St. Vincent.

23. november, Speiderbevegelsen 50 år, 1, 4, 20 og 50 cent.

Sveits.

1. desember, Pro Juventute merker, blomstermotiv, 5 + 5, 10 + 10, 20 + 10, 30 + 10 og 50 + 10 Rp.

Swaziland.

5. november, åpningen av de swazilandske jernbaner, 2½, 3½, 15 og 25 cents.

Tyrkia.

Utgivelsesdato ikke oppgitt, bruksmerker med bilde av kjente tyrkere, verdier: 1, 5, 10, 50, 60, 100 og 130 kurus.

3. november, 125-årsdagen for Ferman-reformen, 50, 60 og 100 kurus.

Virgin Islands.

2. november, ny bruksserie i verdiene 1 c, 2 c, 3 c, 4 c, 5 c, 6 c, 8 c, 10 c, 12 c, 15 c, 25 c og 70 c, \$ 1., \$ 1.40 og \$ 2.80, amerikansk myntfot. Merkene viser bilder fra øyenes natur.

Østerrike.

Utgaveprogram for 1965:

20. april, president Dr. A. Schärff 75 år.

10. mai, Universitetet i Wien 600 år.

17. mai, Kunst fra Donauskolen og 100-årsjubileet for Telekommunikasjonssambandet.

20. mai, østerrikske byforening 50 år. 20 år siden frigjøringen av Østerrike.

1. juni, 175 år siden Ferdinand Raimuds fødsel.

4. juni, åpningen av WIPA (6 merker).

20. juli, 4. gymnastikkstevne (2 merker).

23. august, 100-årsdagen for Ferdinand Waldmüllers død.

23. september, bruksmerke 8 S, rådhuset i Steyr.

Zambia (Northern Rhodesia).

24. oktober, uavhengighetsutgave, innskrift «INDEPENDENCE», 3 d, 6 d og 1/3 d.

24. oktober, ny bruksserie, ½, 1, 2, 3, 4, 6 og 9 d og 1/-, 1/3 d, 2/-, 2/6 d, 5/-, og 10/- samt £ 1.

Førstedags-stempling

Førstedagsbrev i den form vi nå er vitne til smaker vondt hos alle dem som tar sin filateli postalt alvorlig.

Å få stoppet denne utvekst er det imidlertid intet håp om. Men det er et moment ved denne «absurditet» som jeg vil peke på — be våre ledere overveie å kjempe imot: Alle særkonvolutter som kastes frem.

Resultatet kan kanskje bli dette (i fremtiden) at man katalogiserer ikke bare førstedags-stemplet, men også de mange ulike spesialkuverter. Og da er klokken slagen!

Nei, søk å stopp dette uvesen. Arbeid for at Postverket ikke tar imot slike særkonvolutter, med tegninger og diverse annet utstyr — la regelen bli den at særkonvoluttene kun må inneholde tekst som First Day Cover og lign. Og disse må bære en postadresse, en mottakeradresse — og gå sin vanlige postgang. Da blir det i alle fall en viss mening med postsaken.

Jeg hører i det fjerne et mangestemmig protestkor — men våger dette innlegg likevel.

Eg. Harris.

Knudsens 60 øre 1910 - 1926.

Av T. Soot-Ryen

Forts. fra nr. 9.

Makulaturens størrelse kan skyldes forskjellige årsaker som papir, beskadigede klisjeer, gummiering eller perforering. Det er likevel bemerkelsesverdig at makulaturen i 1914 og i de to siste trykninger er såpass høy. I 1924 har det nok hendt et uhell med hele den ene trykkplate.

Selv om Justus Andersen i Nordisk FT 1931, hefte 7, side 7 sier: «Fra dette tidspunkt ble de tilsvarende verdier i posthorntypen ikke lengere utsendt fra Frimerkeforvalteren —», tidspunktet var mai 1927, så er det ikke lykkedes meg å konstatere at restopplagene av posthornmerkene er blitt tilintetgjort. Jeg tror derfor at hele opplaget av 60-øre posthornmerker er satt i sirkulasjon, bortsett fra 47 merker brendt 14. juni 1918.

Forbruk.

Utlevering av 60 øre fra Frimerkeforvalteren varierer ganske sterkt. Før 1915 ble det sendt ut mellom 9.600 og 70.200 pr. kvartal. Fra 1915 steg forbruket en del, men sank så i 1. kv. 1917 til et minimum av 6.700. Først fra 2. kv. 1919 steg forbruket til mellom 100.000 og 200.000 pr. kvartal med en topp på over 1.000.000 i 1. kv. 1921. Fra 1922 og utover ble det sendt ut mellom 200.000 og 684.700 pr. kvartal.

Da det første opplag ble mottatt av Frimerkeforvalteren var det tilbake en liten rest på 36.300 eldre merker. De tidligste avstemplinger på første trykning forekommer derfor neppe før oktober 1910. I oktober 1914 var det en rest på 31.200 merker. Hvis disse ble sendt ut først kan man neppe vente å finne 1914-trykningen avstemplet før 2. kv. 1915. I april 1918 var beholdningen 148.400 merker så det er sannsynlig at 1918-trykningen først ble tatt i bruk i 4 kv. 1918. I januar 1919 var beholdningen hele 876.600 merker og hvis disse ble brukt først vil den tidligste bruk av 1919 komme først i 3. kv. 1920. Januar 1921 viser en beholdning på 1.796.800 og hvis denne skulle brukes opp først skulle man ikke finne 1921 avstemplet før 1 kv. 1922. Dette holder imidlertid ikke da merker fra denne trykning forekommer stemplet allerede 9/8—1921.

1924-trykningen ble levert så sent på året at det er sannsynlig at restbeholdningen på 880.500 eldre merker ble utlevert først og merker fra 1924-trykningen først tatt i bruk i 1. kvartal 1925. Leveringen 1926 mottok frimerkeforvalteren 13/7—26, 1/7—26 var det en restbeholdning på 729.400 merker så 1926 leveringen ble visstnok ikke tatt i bruk før 4. kvartal 1926.

Dessverre er det ikke så lett å finne et representativt materiale med tydelige stempeldatoer så de ovennevnte data er bare antagelser. De vanligste avstemplinger man finner på 60-ørene er: 1910: fra 1911 til 1915; 1914: fra 1916 til 1918; 1918: fra 1919 til 1920; 1919: fra 1921 til 1922; 1921: fra 1923 til 1925; 1924: fra 1925 til 1927; 1926: fra 1927 og utover til 1929. Man må imidlertid være oppmerksom på at eldre utgaver kan dukke opp langt senere enn de ovenfor anførte år.

Klisjétyper og klisjéfeil.

Man kan finne en hel del mindre feil og mangler når man ser igjennom et tilstrekkelig antall merker. De skyldes småfeil i klisjeene og de er av vesentlig betydning under studiet av trykningens gang.

Klisjétyper oppstår primært under fellingsprosessen, de er altså medfødte. Klisjéfeil oppstår under trykningen eller klisjeenes lagring. Nu er det nær sagt umulig å holde disse to begreper fra hverandre uten for noen enkelte klisjeers vedkommende nemlig de som forekommer i prøvearkene 1910 og 1924.

Under fellingen kan det opptre små gassblærer som forårsaker hvite flekker i de fargete partier, men det er også mulig at metallet kan avsettes på korn som ikke hører hjemme på fellingsblokken og som senere viser seg som fargete småflekke i de hvite feltene. Under trykningen kan fordypningene fylles og de hvite flekker forsvinner, eller svakheter oppstår som etter hvert viser seg som større og større hvite skader. De fargete flekkene kan slites vekk eller renses opp kanskje med gravstikken. Under dette arbeidet hender det at gravstikken glir og skjærer over de opphøyde partier og lager hvite striper i merket. Slike striper kan også oppstå ved ufor-siktig skyving av satsen hvis noe fremspringende hardt skrapes mot en klisjé. Støt viser seg som små hakk eller avstumpning av yttre ramme særlig i hjørnene, eller som skader på de store

verditall. Slike finner man f. eks. på 10 øre og 50 øre.

Det er ikke tvil om at klisjeene mange ganger er blitt rensket opp ved hjelp av gravstikken. Det kan være inntørket farge som dekker de grunne partier i klisjeen som må fjernes hvis den ikke går bort ved den vanlige avpussing. Oppgraveringen viser seg alltid i de hvite partier, særlig sees de langs posthornets konturer, i munnstykket eller i shallstykket. De vellykkede oppgraveringer legger en ikke merke til, det er bare de mer eller mindre mislykkede som observeres. Til slutt vil jeg peke på at den langt overveiende del av såkalte «oppgraverte» bokstaver og tall skyldes at kantene rundt dem på klisjeene tæres eller slites av en eller annen grunn. Det er f. eks. tilfelle med den tykke S, ft. 4.

Alle disse småfeilene hjelper ikke bare til å påvise utskifting av klisjeer, men er også til meget god hjelp ved plassering av merkene i de forskjellige trykninger selv om feil oppstår og forsvinner igjen. Mange hvite prikker har en kort levetid mens andre er utrolig seiglivet selv om de er små. Nedenfor fins en fortegnelse over en del av de mer vesentlige feil eller slike som jeg mener kan være av betydning på en eller annen måte. Småfeil er det så mange av — jeg kjenner over 200 — at det er umulig å føre opp alle. Særlig trykningene 1921 viser mengder av feil. Noen forekommer meget sjelden, enkelte ganger har jeg bare sett et merke, så slike klisjeer ble sannsynligvis skiftet ut ganske fort. Det er bare et slikt merke med i fortegnelsen.

Fortegnelsen er delt i to, en for trykningene 1910 til 1921 og en for de nye klisjeer 1924—1926. Det er dessverre umulig å avbilde alle feilene, men en del typiske feil vises ved hver fellings-type. Forhåpentligvis er beskrivelsene så pass at merkene kan kjennes igjen likevel.

Mange klisjeer blir flyttet under trykningen særlig i 1921, noe man kan se av par og strips. Klisjeenes plass i arket blir da ikke mulig å bestemme med sikkerhet. Enkelte feil fra 1921 forekommer bare i en fargenyanse og de vil kanskje gi holdepunkter for å bedømme når de forskjellige nyanser er trykt.

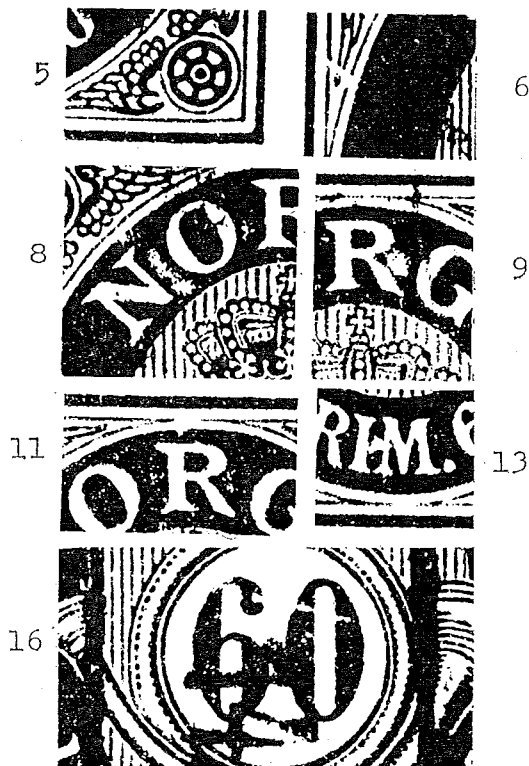
For ikke å gjøre fortegnelsen alt for lang brukes følgende forkortelser:

uR - utenfor merket, R - yttre rammelinje, r - indre rammelinje, H - hjul, V - ving, Or - ovalrammelinje, B - bånd, N - Norge, Pf - Postfrim. 60 øre, O - oval, Ph - posthorn, Sh - shallstykke, M - munnstykke, K - krone, 60 - store 60. Dessuten: ø. øvre, n. nedre, h. høyre, v. venstre, u. under o. over. Merkets plassering angis ved en brøk hvor telleren betegner merkets plass og nevneren arket med årstall og marginal-

posisjon. En P foran betyr at det fins på Postmuseets prøveark, en S at det er tatt fra arket tilhørende R. B. Sørensen. Hvis plasseringen er ukjent med farge og papir angir trykningen står årstallet alene. Plassering uten P eller S er fra andre ark, blokker eller par.

Fortegnelse over en del kilsjéfeil i trykningene 1910 til 1921.

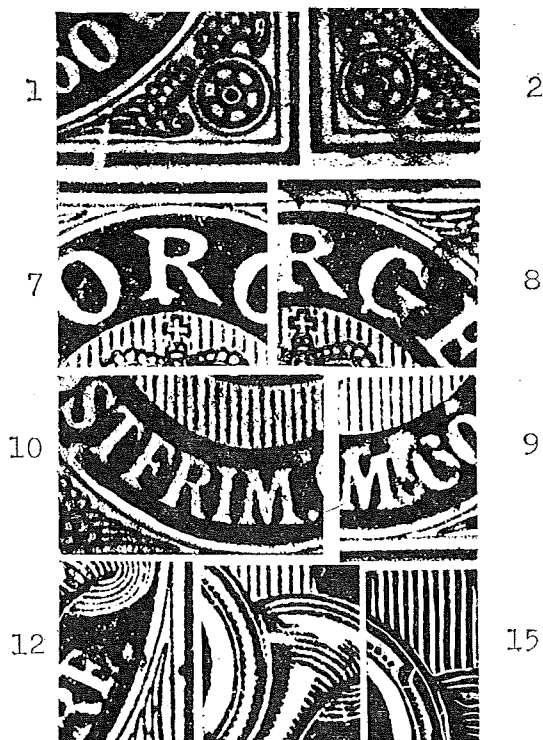
Fellingstype 1.

- 1.. uR - liten fargestrek ut for n. v. hjørne - 51/1921.
2. vR - smalner av nedover - P 55/1918 A, P 55/1919 A, P 55/1921 B.
3. vr - brudd u. H1 - 1921.
4. H4 - brudd nederst til h. - 1921.
5. V5 - mangler sluttstrek bakerst - P 57/1910 A og B, P 57/1914 A, til 1921, byttet plass.
6. V8 - skrått brudd i spissen - P 15/1914 A, til 1921.
7. Or - brudd ved spissen av V8 - 1919, P 30/1921 B.
8. N - hvit skyggestrek mellom N og O — P 39/1919 A.
9. N - hvit prikk mellom R og G - P 43/1919 A.
10. N - hvite prikker i O og mellom O og R, og G og E — 25/1919 A, P 25/1921 B.
11. N - lite hakk i B over R - P 97/1921 B.
12. N - flekk nederst mellom O og R, får flekk til v. for PhM - P 57/1921 B.

13. Pf - M med hvit trekant foran stolpen - P 5/1921 B.
14. O - fin vannrett linje fra overkant Ø til Ph, får hakk utvendig i vR ut for Hl - P 67/1910 A og B, P 67/1914 A, til 1921.
15. Ph - brudd i ø, konturlinje på Sh, vR smalner nedover - 1921.
16. 60 - skrå hvit strek øverst - P 39/1921 B.
17. 60 - stort innvendig hakk nederst i 6 (ligner II ft. 4: 6) - 1921 (et merke).

Fellingstype 2.

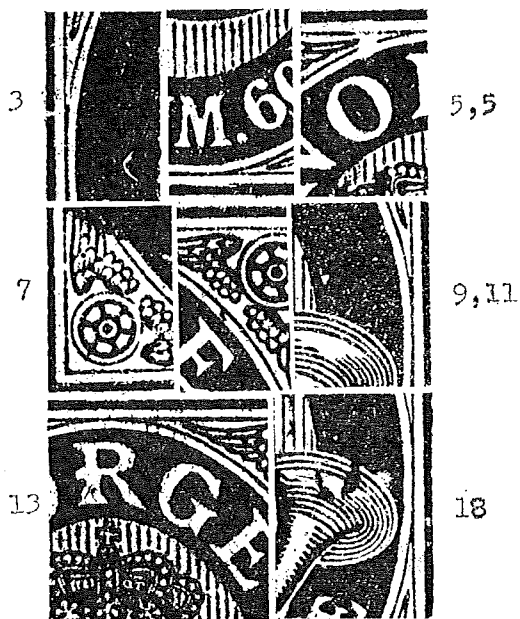

14

1. nR og V5 - brudd u. 60, ofte flekk foran PhM - P 40/1921 B, byttet plass.
2. nR. - utvekst u. H4, ofte skyggeflekk over Sh - P 90/1910 A og B, P 90/1914 A, til 1921, byttet plass.
3. Or - brudd u. ST i Pf, hvit skyggeflokk o. v. ben av M i Pf - 96/1921.
4. B - prikk like o. Sh nær O samt to svakere over - 92/1919 A.
5. N - skyggeflekker mellom R-G-E og etter E - 1921.
6. N - stor skråstrek etter R - P 20/1921 B.
7. N - R med kule u. stolpen, ofte liten vannrett strek u. n. h. hjørne og ovalbrudd - P 88/1921 B.
8. N - G med «hale» - 1919, 1921.
9. Pf - hvit vertikal strek mellom M og 6 - 1919, P 58/1921 B.

10. Pf - flekk foran foten av T og mellom M og 6 oventil, Hl og Vl ofte svake - 40/1919 A, P 50/1921 B, byttet plass.
11. Pf - Ø med utløper til v. - 1919, 1921.
12. Pf - prikk etter E - P 4/1918 A, til 1921.
13. O - liten fargeflekk u. OR i N - P 68/1918 A, P 68/1919 A. Lignende flekk fins også i P 6/1918 A, P 6 1919 A.
14. Ph - hvit flekk mellom Sh og bøylen - P 50/1910 A og B, P 50/1914 A, til 1921.
15. Ph - blå strek i bøylen til h. K - 1921.
16. Ph - lite hakk innvendig i bøylen u. 6 - 1919, 1921.
17. «Hairline» - fin hvit linje fra hR ved H3 gjennom E i Pf til Ph og K u. R i N - P 82/1910 A og B, P 82/1914 A, til 1921.

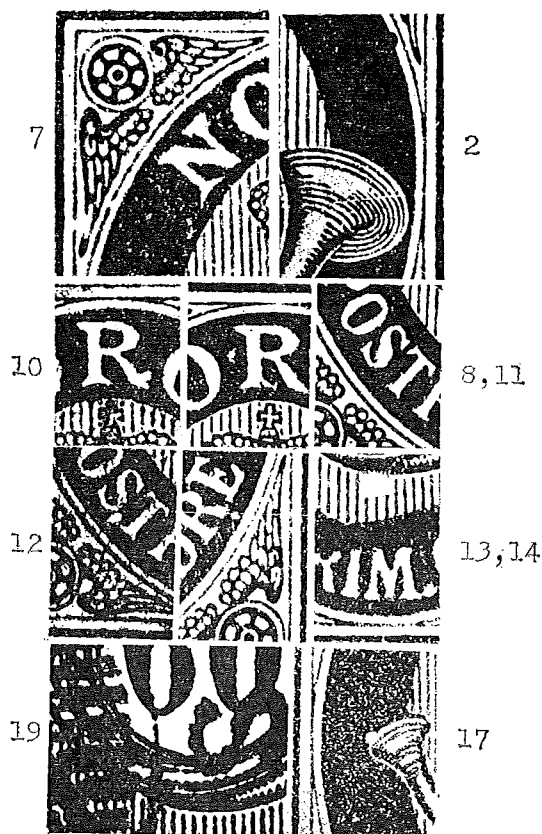
Fellingstype 3.

1. oR - h. hjørne avsneiet - 1919, 1921.
2. vR - utvendig hakk ut for Hl - P 41/1910 A og B, til 1921.
3. vR - brudd litt over midten - P 11/1910 A og B, P 1914 A, til 1921.
4. vR - smal, nesten borte nederst - P 37/1921.
5. nR - kløvet u. M i Pf, Ph bøylen med lite brudd nederst ut for P i Pf, ofte brudd i Or over O i N - 1914 til 1921.
6. nR - brudd i v. hjørne, ofte brudd i nr og Or - 71/1919 A, P 71/1921 B.
7. H4 - med to brudd, det nederste mitt for V6 - P 61/1910 A og B, P 61/1914 A, til 1921, som ofte også har fargeflekk o. oR til v.
8. H4 - med stort brudd nedentil, Or svak u. Pf - 1921.

9. Or - liten fargestrek i hvit r over E i N - P 7/1910 A og B, P 7/1914 A, 1918.
10. B - ganske stor flekk o, PhM nærmest ytter-siden - 81/1919 A.
11. B - liten prikk o. Sh, nR med hvit flekk eller skråbrudd u, H4 - P 1/1910 A og B, til 1921.
12. N - hvit skyggeflekk u, oR ,ofte hvit skrålinje i Sh - 1921.
13. N - liten utløper til v. på stolpen av R samt brudd i O til h, K - P 17/1921 B.
14. N - E med ø. tverrstrek forlenget forover - P 29/1921 B.
15. Pf - hakk i B u, FR - 1921.
16. Pf - karakteristisk skyggeflekk u, M, V2 ofte svak - 1914 til 1921.
17. O - brudd i en bunnlinje o. 6 i Pf - P 53/1910 A og B, P 53/1914 A.
18. Ph - perle på Sh - 1919, 13/1921.
19. K - svak nederst i midten - 9/1919 A.

Fellingstype 4.

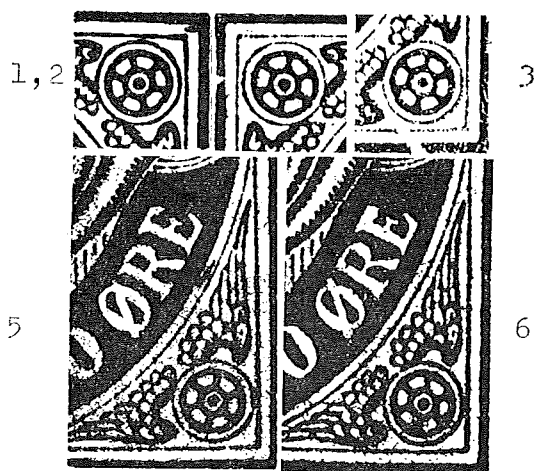

1. hR - brudd ut for Sh - P 78/1910 A og B, P 78/1914 A, til 1921.
2. nr - vr - brudd, får fin hvit linje i Sh - P 14/1914, A, til 1921.
3. Hl - liten fargeprikk nederst, O med hvit flekk u bøylen o. M i Pf - 2/1919 A, P 2/1921 B.

4. Hl - hvit flekk ø. til h. - 1921.
5. H3 - brudd nederst - P 82/1919 A
6. B - prikk foran N litt u, kanten av B - 32/1919 A.
7. N - utvidelse øverst på h, stolpe, hr brudd ut for Sh, ofte brudd vr ved spissen av V8 - P 30/1921 B.
8. N - prikk mellom O og R på midten - P 68/1921 B.
9. N - kileformete flekker mellom N-O R - 18/1919 A.
10. N - R med utvekst nederst på nedstreken, flekk i Pf o. OS og nederst mellom F og R, ofte prikk foran PhM - 12/1914, til 1921.
11. Pf - tykk nedre bue på S - (1910, 1914?), 1918, 100/1919 A, 100/1921 B.
12. Pf - prikk nederst mellom S og T - 1918, 98/1919 A.
13. Pf - prikk u, nedstreken på R i ØRE - P 94/1910 A og B, P 94/1914 A, til 1921.
14. O - uten brudd i ovalen og andre brudd svake, flere klisjeer - 1910 til 1921.
15. Ph - M med hvit perle - 1918, 1919, (fig. 17).
16. Ph - hvit flekk i Sh nær bøylen og oftest også nedenfor - P 8/1921 B.
17. Ph - oppgravert i indre bøylen til venstre, linjene konvergerer, Or med tydelig brudd u. R i øre - P 38/1921 B, (fig. 19).

Fortegnelse over en del klisjefeil i trykningene 1924 og 1926.

Fellingstype 1.

1. oR - liten fargestrek innover i ø. h, hjørne, M i Pf med fargeflekk på forreste stolpe - 1926.
2. vR - utvendig hakk ved Hl - P 33/1924 B.
3. nR - skrått brudd i R og r foran H3 - 61/1924 B, P 61/1926 B.
4. N - R med spiss hake nederst på stolpen - P 69/1924 B.

5. Pf - fargestrek i hvit r u, R i ØRE - S 57/1926 B.
6. Pf - E i ØRE med tykk øvre tverrstrek - 43/1924 B, P 43/1926 B.

Fellingstype 2.

1. uR - kort vannrett strek u. h. hjørne - P 96/1924 B.
2. hr - brudd ut for V4 - P 72/1924 B.
3. vr - brudd ut for V8 - P 68/1926 B.
4. H2 - brudd øverst til h. - S 84/1926 B.
5. Or - brudd u. F i Pf - 1924, 1926.
6. Pf - fin hvit strek etter E - 100/1924 B.
7. O - liten hvit linje til h. basis K - P 22/1924 B.
8. O - hvit skrålinje i o. h. del - 1924, P 20/1926 B.
9. O - fargestrek mellom linje 2 og 3 o. PhM - 1926.
10. O - hvitt bunnlinjefelt forlenget o. Ø i Pf - 1924, 1926.

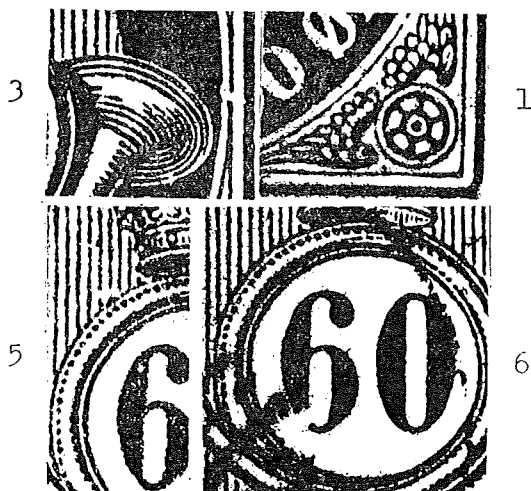
Fellingstype 3.

1. oR - hakk i h. hjørne - P 91/1924 B.
2. hR - fargestrek i hvit r ved spissen av V3 - P 5/1926 B.

3. N - R med «nese» u. buen - 89/1924 B.
4. N - G med innvendig skråstrek - 1926.
5. Pf - hvit skråstrek u. 6 - 81/1924 B, P 81/1926 B.
6. Pf - 0 i 60 med topp - P 57/1926 B.

Fellingstype 4.

1. hR - bøyd i nedre hjørne - 66/1924 B, P 66/1926 B.
2. hR - hakk innvendig ved H3 - S 74/1926 B.
3. hr - brudd ut for Sh - 2/1924 B, P 2/1926 B.
4. B - liten prikk foran N og foran P i Pf - P 42/1926 B.
5. O - hvit strek til v. for basis av K - 1924, 1926.
6. 60 - stort brudd i 6 nedentil - 1924.

Sluttbemerkninger.

At noen kan skrive så langt om et slikt kjedelig merke. Ja, De kan så si. Det er meget man kan finne på. Og så all den «fluelorten» da. Vel, hver sin smak. Jeg innrømmer at det ble langt, men så kan jo enhver selv dra sine slutninger av det fremlagte materiale.

Hva kan vi så lære av det. Jo at en og samme fellingsblokk er anvendt til alle klisjeer fra 1910 til 1926. Klisjeene ble delt opp i horisontale par. Unntagelsesvis ble et slikt par delt for å kunne fjerne en sterkt beskadiget klisjé, mens den annen fremdeles kunne brukes. Slike enkelte klisjeer er f. eks nr. 95 og 96 i 1919 A og par som jeg har sett med sammensetningen 1 - 4, 3 - 2, 3 - 3 og de 3 ft. 4 i arket fra 1919.

Som rimelig kan være har de fleste «store» feil en kort levetid. De ble vel forlangt fjernet av kontrollen. De små, mindre synlige feil derimot kan finnes i alle trykninger fra 1910 til 1921. Bemerkelsesverdig er «hairline» som finnes nokså vanlig fra de samme år, men naturligvis

er de «små» feil langt lettere å overse enn de «store».

Oppsetningen av trykkplatene gir ikke holdpunkter for å bedømme om det under trykningen er fremstilt helt nye klisjeer, men det gjør «fluelorten». Ingen klisjéfeil fra 1910—1921 finnes igjen i 1924—1926. Marginalene kan ikke si oss om det er trykt 100 eller 200 merker av gangen da de ser ut til å være flyttet vilkårlig. Forekomst av klisjéfeil fra tidligere trykk, men som ikke er funnet igjen på de senere prøveark tyder på at det helt fra 1910 har vært anvendt 2 plater for hver trykning og fra og med 1918 til 1926 er det helt sikkert. Det er ikke tvil om at en god del klisjeer ble byttet ut i løpet av årene 1910—21 så man må vel regne med at bortimot 300 klisjeer har vært i bruk. Under trykningen i 1921 ble de gamle klisjeer nedslitt og fikk mange småfeil. Det er vel årsaken til at de ble kassert og nye klisjeer fremstillet for de neste trykningene. For 1924 er begge ark kjent, det ene fortsetter i 1926, mens det andre får nye klisjeer. Det må derfor være anvendt over 300 klisjeer til disse trykningene også.

Arkskjemaene viser at det ble foretatt atskillige omflytninger av klisjéparene. Det kan man også se av enkelte par og strips delvis fra samme trykning. Nå kunne man tro at prøvearkene 1918 til 1921 ikke kan sammenlignes, men flere klisjeer ser ut til å ha blitt stående i ro på arkene disse årene f. eks. merke nr. 55. Mange feil har det naturligvis vært umulig å plassere da det sannsynligvis er 5 ark som jeg ikke har sett.

Hva ville nu skje om man ved hjelp av blokker, strips og par ville forsøke å «plate opp» et ark? Hvis det idet hele tatt lykkes å få et ark til ville det i gunstigste fall bare vise en kort periode i oppstillingen. Når så meget har skjedd under trykningen selv av små opplag i dette århundrede hva må man så ikke kunne vente fra det forrige? Alle de ekstratyper og utskiftning av klisjeer som etter hvert kommer for dagen viser jo det med all tydelighet. Jeg tror man kan lære meget av å følge de enkelte klisjeers historie, mens det ennå er mulig å skaffe seg materiale og før de få eksisterende helark blir stykket ut. «Fluelort»-undersøkelser på den måten kan kanskje gi langt bedre resultater enn opp-platninger.

Øremerkene i boktrykk vil nok snart bli regnet med til de «klassiske» utgaver. Om noen år vil de bli like ettertraktet som f. eks. 20 mm er i dag. Det var å håpe at enkelte tok fatt på disse merkene før tilgangen på materiale blir vanskelig. Den er det forresten allerede i dag så det haster.

Til slutt en forenklet katalogisering av 60-øren. Det er 2 «plater» selv om klisjeene er fremstillet fra samme fellingsblokk.

- I. Første periode 1910—1921 med de samme klisjeer, papir fra Alvøen.
 - A. Blå til ultramarinaktig blå (4.599.200).
 - B. Grønnaktig blå (5.125.300).
- II. Annen periode 1924—1926 med nye klisjeer, papir fra Hamang. vesentlig lyseblå, grønn-skinneende i lampelys (4.919.400)

The Royal Philatelic Collection

Av Sir John Wilson, Bart., K. C. V. O.

Innkjøp på auksjoner til den kongelige samling.

Blant alle de samlinger som ble solgt på auksjon var det ingen som kunne måle seg med Ferrari-samlingen i omfang og betydning. Ferrari hadde etterlatt sin enorme opphoping av frimerker, resultatet av et langt livs samlervirk-somhet, til Berlins Postmuseum. Antagelig fordi han følte at av alle postmuseer som på det tidspunkt var opprettet var det ikke noe som tilnærmelsesvis gikk så grundig til verks eller brukte så mye penger på å støtte filatelen som nettopp Berlins Postmuseum. Han regnet derfor med at samlingene ville være til større nytte for allverdens samlere ved å bli plassert nettopp der. De franske myndigheter var imidlertid av en annen oppfatning, og beslagla samlingene, som befant seg i Paris, som en del av den tyske krigs-erstatning, og de ble oppløst ved en rekke store auksjoner i Paris fra 1921 til 1925.

Kong Georgs instruksjer til sin agent ved disse auksjoner demonstrerer bedre enn noe annet

kongens enestående evne til å konsentrere seg om de viktigste objekter. Den første auksjon var riktignok en stor fiasko, idet de franske myndigheter hadde forlangt at en av salgsbetingelsene skulle være at kjøperen ved tilslaget med engang skulle gjøre opp for sine kjøp i franske pengesedler. Det var omtrent umulig på forhånd å gjøre seg opp noen mening om de priser som ville bli betalt for en del av objektene idet det ikke fantes noe som helst sammenligningsgrunnlag. Tilsvarende materiell hadde kun i de aller færreste tilfeller vært fremme på auksjoner i de siste årtier. Det ble derfor bestemt at man skulle samle seg om fire objekter, et av disse viste det seg oppnådde det høyeste bud notert ved auksjonen. Den kongelige agent kom tilbake med bare et objekt, og det var attpåtil det minst betydningsfulle. Utgiftene som vedkommende hadde hatt, sammen med kurstapet ved salg av de overflødige francs doblet nesten prisen på dette ene

innkjøp. Denne erfaring gledet ikke kongen særlig, og han passet nøye på at det ikke gjentok seg senere.

I de resterende salg kjøpte han vanligvis de objekter han trengte mest og det var ikke mange av dem han ikke fikk tilslaget på.

Bortsett fra objektene som ble kjøpt ved disse salg, for det meste enkeltmerker, hadde engelske handlere som var til stede kjøpt en hel del av de mest betydningsfulle lotter og landerester. Handlerne tilbød ofte kongen første valg i disse samlinger, og det finnes derfor atskillig flere Ferrari-merker i samlingene enn de som kongen selv kjøpte direkte på auksjonene.

Kongen fikk også senere anledning til å skaffe seg materiell fra Ferrari-samlingene. Den avdøde amerikaneren Arthur Hind fra Utica var en av de største kjøperne ved Ferrari-auksjonene. Han hadde atskillig flere penger enn han hadde kunnskaper om frimerker og ble han fortalt at et frimerke var tilstrekkelig sjeldent og enestående betalte han gjerne hva som helst for dette. Det ble derfor mulig, etter hans død, å kjøpe på Hind-auksjonene mange av de Ferrari-merker kongen hadde ønsket til sine samlinger. Som oftest ble også prisene langt rimeligere enn det som var blitt betalt for merkene på Ferrari-auksjonene.

Når vi nevner Ferrari og Hind så kan det være på sin plass å avlive et meget hårdnakket rykte. I c British Guiana fra 1856, sort på rødfiolett papir, er oftest omtalt som verdens sjeldneste frimerke. Det er for det første ikke mere sjeldent enn et hvilket som helst annet unikat, men det dukket opp på den tredje Ferrari-auksjon og Hind kjøpte det for £ 7343 (146.860.—). Dette var selvsagt en oppsiktsvekkende pris for et frimerke den gang. Det ble senere frembudt på auksjon i London, men ble trukket tilbake ved £ 6500 (130.000,—) da det ikke oppnådde den stipulerte minstepris. Senere ble det solgt privat, slik at man ikke har kjennskap til prisen som ble betalt. Det har ofte vært sagt og skrevet at kongen mer enn gjerne ville ha dette merket, og at han derfor bød på det, men det har ingenting med de faktiske forhold å gjøre. Kongen var enig i at merket var interessant og sjeldent, men han anså det for å være av så dårlig kvalitet at det ikke på noen måte var verd den pris som ble betalt, og han bød ikke på det hverken ved Ferrari-auksjonene i Paris eller ved Hind-auksjonene i London.

Dette 1 c merket fra British Guiana har fått så stor publisitet og det er vanskelig for en amatør virkelig å skjønne hvorfor en så fantastisk pris som £ 7343.

Det er klippet i alle fire hjørner, slik at det er åttekantet i stedet for firkantet og fargen er meget mørk og mangler fullstendig friskhet. De fleste samlere er uvillige til å betale høye priser for frimerker som ikke er av førsteklases kvalitet.. Dette betyr ikke at de ikke vil betale for frimerker som ikke er kunstneriske, for så mange av de provisoriske utgaver kan ikke på noen måte beskrives som sådanne, men et frimerke må være et godt eksemplar av dette eller hint katalognummer eller merke.

Selv til en pris som bare nærmet seg den pris som ble betalt for dette merket på Ferrari-auksjonene må man betrakte en meget stor del av

prisen som betalt for den fornøyelsen det er å eie et så omtalt og sjeldent merke — og kongen var ikke interessert i å betale noe for denslags.

Et annet forhold kan også ha hatt sin innflydelse på kongens verdsettelse av dette merket. Det er muligens, muligens ikke, verd en meget høy pris som det eneste kjente eksemplar av et ordinært utgitt provisorisk merke, men verdien ville falle ganske betraktelig dersom et annet eksemplar skulle finnes i en eller annen samling, og særlig om dette da viste seg å være av bedre kvalitet. Det er riktignok så mange utsøkte rariteter blant British Guiana's merker at hele kolonien har vært mere enn nøye gjennomtrålt og undersøkt uten å finne flere. Ikke desto mindre er det fremdeles mulig å gjøre «filatelistiske funn», og det kan ennå skje at et annet eksemplar av dette merket kan dukke opp. Faktisk påstår en innsender i et meget interessant brev til et amerikansk tidsskrift at han virkelig hadde et slikt merke, og da han var oppmerksom på det resultat dette ville ha for verdien av Hind's merke, solgte han dette privat til Hind for konstant betaling. Han påsto også at Hind straks handelen var sluttet satte fyr på dette merket med samme fyrstikk som han tente sin sigar.

Kong Georg den 5. møter Arthur Hind.

Kongen hilste på Hind, da denne ble invitert til Buckingham Palace sammen med andre filatelistiske gjester, blant andre Abr. Odfjell i 1923, og kongen anstrengte seg særlig for å vekke Hinds interesse for noen av sine samlinger. Vanskeligheten med å vise Hind frimerker var at han alltid mente han selv hadde noe ennå bedre. Noen av hans landsmenn påsto at da Hind ble vist kongens 2d Post Office Mauritius påsto Hind at han hadde et par av dette merket. Denne påstand er vel for uvennlig til å kunne være sannferdig. Det hersker imidlertid ingen tvil om at Hind ble meget forvirret av samlingen av de første fire annas-merker fra India, han var absolutt ikke istand til å skille mellom de forskjellige plateoppsetninger, og hans uttalelser om hva hans egne samlinger inneholdt på dette felt forårsaket stor munterhet.

Kongen aksepterte som gave fra ham en farge-reproduksjon av det berømte 1 c British Guiana, og dette finnes fremdeles i samlingene. Det er en meget skral gjengivelse.

Kongen hadde ved tre anledninger høve til å kjøpe materiell av meget stor filatelistisk verdi og interesse fra direktørene i firmaet Perkins Bacon. I okt. 1932 fikk han kjøpe de eneste tre originaltegninger av Henry Corbould som fremdeles fantes i firmaets eie. Dette var tegningene av dronning Victorias hode som først ble brukt til frimerkene fra Ceylon, miniaturen av «Chalon-hodet» som ble laget i 1854 for de første merker fra Tasmania (Chalon tegnet et av de meget kjente frimerkeportrett av dr. Victoria, red.) og Corboulds originaltegning etter Levinge's grovutkast for 5 sh. merket fra New South Wales. Kongen kjente meget godt disse tre tegninger, de hadde vært vist på forskjellige utstillinger. En fjerde tegning, av Britannia-merken kom ikke fra dette firma, men dukket opp på en bok-auksjon i Chancery Lane i London, hvor det ikke oppnådde den stipulerte minstepris. Kongens representant oppnådde senere å kjøpe tegningen privat for samlingene.

Originalstemplet for Posthorn Øre- utgavene i boktrykk

Av Carl H. Werenskiöld

Det originalstempel i stål som ble anvendt som utgangspunkt i fremstillingen av platene for de første norske ørefrimerker i 1877—78, måtte som bekjent oppgraveres gjentagne ganger for bruk

under senere trykninger. Man kan således skjelne mellom fire gravingstrinn, som nærmere utredet i følgende tabell.

Graverings trinn		Gravør	Anvendelse			Trykker	Henvis- ning
			ved	År	til NK nr.		
1	Originalstemplet utført i stolpe-skrift og med skravert posthorn. Prøvetrykk av dette stempel med midtstykke 10 finnes i Postmuseet, Oslo.	Batz	Elektro- typi (bly) —>—	1877—78 1882	22—31, 35 36	Petersen Johnsen	1
2	Samme originalstempel oppgravert til uskravert posthorn (etter be-sværet med Johnsen trykningen av 10 øre, NK nr. 36).	?	—>— Stereo- typi Elektro- typi (voks)	1882—83 1883—85 1886—93	38—40 41—47 (48) 49—55	—>— —>— Central- trykkeriet	2
3	Samme originalstempel oppgravert til antikva.	Trond- sen	—>—	1893—95 1895— 1908	56—64 65—84	—>— Knudsen	3
4	Samme originalstempel oppgra-vert, hvorved fargeflekken under kronen ble fjernet, og detaljene i vingene ble regelmessige. Dette originalstempel finnes i Postmu-seet, Oslo.	Rui	—<— —<— —>—	1909—19 1920—29	96—109 (117) 118—125	—>— —>—	4

Wilh. Hiorth besøkte Centraltrykkeriet i 1895 og skrev en fortrinlig redegjørelse⁵ av plateteknikken ved dette trykkeri, men kom dessverre i skade for å avbilde originalstemplet (3. gravingstrinn) rettvendt i stedet for speilvendt. Denne feil er siden blitt kopiert gjentagne ganger i litteraturen⁶ (for både skilling og øre posthorn originalstemplene). Imidlertid gjorde jeg i en artikkel⁷ oppmerksom på det faktum at originalstemplet nødvendigvis var speilvendt, og beskrev og illustrerte sammesteds arbeidsgangen i bruken av originalstemplet i fremstillingen av trykkplatene.

Posthorn øre originalstemplet var beregnet på boktrykk, og ble selvfølgelig ledig, da man i trettiårene gikk over til fremstille norske frimerker i dyptrykk. Dette originalstempel, 4. gravingstrinn, oppbevares nå i Postmuseet, Oslo.

Originalstemplet er nå blitt fotografert, på min oppfordring, av mine gode venner Per Houeland

og J. Richter Galvesen. Jeg er meget takknemlig for deres velvillige hjelp, så vel som for den store imøtekommenhet utvist oss av Postmuseets direksjon i denne anledning.

Som kjent hadde originalstemplet et gjen-nomboret hull, hvori ble innskrudd et midtstykke i form av en høyregjenget skrue med det for-nødne store tall, f. eks. 5, som vist enkeltvis for-fra i fig. 1, og fra siden i fig. 2. Stemplet med midtstykket på plass vises i fig. 3. I fig. 4 sees stemplet med midtstykket fra baksiden. Her vil man legge merke til en tynn innrisset linje fra skruhodet nedover mot venstre. Denne linje viser her at tallet på forsiden står rett uten hell-ning.

Fotografiene viser tydelig at stemplet ble gravert speilvendt og «en épargne», dvs. de partier som skulle bli fargeløse i frimerket, ble gravert ut fra en polert flate, — som var vanlig

praksis for originalstempler beregnet på boktrykk.

Fotografiene (fig. 1 og 3) viser også at punktet etter POSTFRIM finnes inngravert i 4. trinns originalstempel, og det har visstnok også vært tilfelle i 3. trinns stemplet. Punktet ble derimot

«glemt» i 1. og 2. trinns stemplene med det resultat at dets stilling som regel varierer på stolpeskriftmerkene. Dette er for så vidt et hell, idet punktets stilling (eller uteblivelse) på disse merker ofte er en hjelp i bestemmelsen av diverse typer.

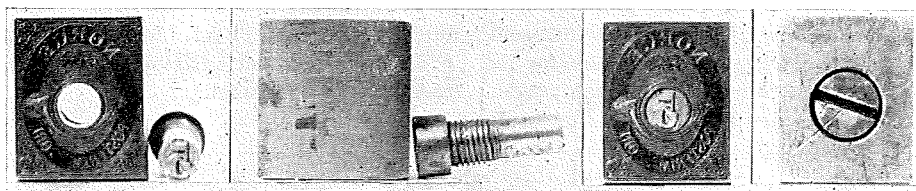

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Originalstemplet er ca. 22 mm høyt, ca. 17,5 mm bredt, og ca. 20 mm tykt. Ved hjelp av målinger på et fotografi av originalstemplet med pålagt millimeter målestokk var det mulig å utregne med rimelig god nøyaktighet selve billedflatens dimensjoner på dette 4. graveringstrinns originalstempel:

Loddrett Vannrett
mm

Mellom ytterrammens ytre kanter 20,92—16,56

Mellom indre rammelinjer 19,72—15,65

Til sammenligning kan nevnes at de tilsvarende «mellom indre rammelinjer» mål på prøvetrykket fra 1. trinns originalstempel var 19,67 mm loddrett og 15,73 mm vannrett. Når man bedenker at prøvetrykket er på papir, og at målingene ble foretatt (av meg) ca. 75 år etter prøvetrykkets tilblivelse, kan det vel neppe ventes at målene helt nøyaktig avspeiler de tilsvarende dimensjoner i originalstemplet. Overensstemmelsen mellom målene på prøvetrykket fra 1. trinns originalstempel og de utregnede mål for 4. trinns originalstempel synes imidlertid å være så rimelig god, at man tør anta at dimensjonene «mellom indre rammelinjer» er de samme for både 1. og 4. trinns originalstempel, og dermed også for 2. og 3. trinns stempel.

Man vil erindre fra en tidligere artikkel⁸ at målinger mellom indre rammelinjer på disse posthorn frimerker kan utføres med større nøyaktighet enn målinger mellom de tykkere og ofte mindre skarpt avgrensede ytre rammelinjer. Den gjennomsnittlige forminskelse, i Centraltrykkeriet og Knudsen utgavene, ved målinger i frimerkepapirets fiberretning, pr. klisje pr. fellingstrinn, utregnet i samme artikkel, nemlig 0,14 mm loddrett og 0,11 mm vannrett (i hvert fall for NK nr. 53 IV), synes således å finne rimelig bekræftelse i målene for 4. trinns originalstempel. Disse tall kan således tjene til en rimelig orientering i studiet av antall fellingstrinn i alle utgaver hvor platene ble fremstilt ved elektrotyping med

voksmatriser, dvs. Centraltrykkeriet og Knudsen utgavene. Trykkstemplene og frimerkene med liggende vannmerke i disse utgaver kan således ventes å ha «mellom indre rammelinjer» loddrette mål (langs midtlinjen) i nabolaget av 19,44 mm ($19,72 \div 2 \times 0,14$), hvis trykkstemplene er oppstilt i 2 fellingstrinn i de normale tilfeller, eller i nabolaget av 19,16 mm ($19,72 \div 4 \times 0,14$), hvor man som i NK nr. 53 IV har å gjøre med 4 fellingstrinn. Disse tall er bare orienterende, de nøyaktige målingsresultater avhenger til en stor grad av variasjoner i voksblandingens temperatur i de øyeblikk avformningene av stemplene fant sted. De ventelige, orienterende vannrette mål, for frimerker med vannrett fiberretning, stående vannmerke, kan utregnes på tilsvarende måte.

Det ble forklart i samme artikkel⁸, at avformningen av stemplene i voks foregikk mens dette var varmt, og at de resulterende matriser derpå trakk seg sammen under avkjølingen, ifølge den såkalte «fortsatte fellings lov», så at matrisene allerede var «for små» i det øyeblikk de ble plassert i det elektrotypiske bad. Det bør nevnes her, at det ikke er noen tilsvarende «fortsatte fellings lov» med fellingstrinn foretatt på blymatriser⁹, Petersen og Johnsen trykningene. Kobberskallene i disse tilfelle kunne lett bli noe deformert under den nødvendige håndtering ved separasjonen fra blymatrisene. De resulterende trykkstempler og frimerker i disse utgaver får derfor varierende dimensjoner, i nabolaget av originalstemplets, ofte litt større.

Henvisninger:

1. Norg. Frim. (1914), s. 38; samme (1924), s. 89; Håndboken (1963), s. 219.
2. Norg. Frim. (1914), s. 42; samme (1924), s. 97; Håndboken (1963), s. 271.
3. Norg. Frim. (1914), s. 55; samme (1924), s. 128;
4. Norg. Frim. (1914), s. 70; samme (1924), s. 147; Nord. F.T. 1908, s. 189.

—>

Leiv A. Brecke,
fratrer som
Forbundets
sekretær og
Tidsskriftets
forretnings-
fører 31. des.
1964

Det er beklagelig, men dessverre et faktum at en god mann trer ut av Forbundets funksjoner. Jeg beklager meg ikke personlig, men jeg beklager at det skjer av hensyn til Forbundet. Når en leder av en organisasjon har en hjelper som Leiv A. Brecke, er det hele en lek. Når man alltid kan gi korte direktiver pr. telefon eller sende håndskrevne konsepter for renskrivning og utsendelse, desuten får disse ting perfekt skrevet i retur med frankerte konvolutter, kun da å gi brevene en underskrift, — så er alt en glede.

Når man dertil merker en positiv holdning i hele hans syn på Forbundets saker, og dertil positive kommentarer og forslag til nøyaktige regnskaper, — heri medregnet hans juridiske innsikt, — så er også dette en glede.

Leiv A. Brecke har fungert i ovennevnte stillinger fra 1956 til denne fratreden, og jeg kan ikke huske i denne lange periode å ha hatt noen uoverensstemmelse med ham. Sterk i sitt syn, saklig og høflig i sine utredninger og fremlegg, blir man nesten satt på skolebenken, — i alle fall så meget at man selv undertiden hører på et råd og reviderer sitt syn under et slikt samarbeid.

For meg personlig har alt dette vært en lek og en glede, — for Forbundet til uvurderlig nytte.

5. Nord. F.T. 1896, s. 17—19, 33—34.

6. Norg. Frim. (1924), s. 29.

Norg. Frim. (1924), s. 70.

NFT 1950, s. 7.

NFT 1955, s. 16.

Håndboken (1963), s. 181.

7. NFT 1961, s. 108—111, 129, 132—134, 165 (feil illustrasjon rettet senere), 168, 187—189 og 1962 s. 31 (rettelse).

8. NFT 1953, s. 93—99; 1954, s. 2—10; 1955, s. 199—200; 1960, s. 168.

Posthorn 1954, s. 1—8, 20—26, 38—41.

9. NFT 1957, s. 4—6.

Det er dog en trøst å vite at han fratrer av tvingende omstendigheter og ikke fordi han ønsker det. — Og heldigvis fortsetter han i Håndbokkomiteen!

Når jeg på Forbundets og egne vegne beklager hans fratreden og takker for hans hjelp fordi han har vært en hjelper, som vanskelig kan erstattes, er dette ikke til forkleinelse for den nye mann i stillingene, — kun ment som en hyldest til Leiv A. Brecke!

Oslo, 24. november 1964.

Arnstein Berntsen,
president.

Travelt hos Frimerkeforvalteren

Noe nytt å melde denne gangen — frimerkeforvalter Korstvedt?

— Ja, at vi fremdeles er i live!

???

— Ja, for nå har det vært og er det slik at det står oss langt over ørene.

— Men hvorfor det? — De røde 60-ørene og de grønne 30-ørene kom da vitterlig allerede den 9. november.

— Ja, det er rett, men vi kjører for fullt både i Norges Bank og hos Moestue. Det er jo kommet nye 60 og 30 øre Off. sak også. Og husk alt dette skal ut, og i slike mengder at postkontorene har nok til julesjauen. Og dette gjør at vi faktisk ikke har tenkt på hva neste år skal bringe av nye utgaver. Ja, bortsett fra det som er bestemt for lenge siden — Røde Kors, UIT og Krigsinvalidefondet. Men om vi greier å få Røde Korsmerkene ferdig til utsendelse i februar — se det vet jeg faktisk ikke. Jeg håper det.

— De lenge bebudede kroneverdiene i ny tegning av professor Holm?

— Vi har fått utkast, men det var et par ting vi gjerne ville ha forandret, og skal jeg være helt ærlig tror jeg det kommer til å gå langt utpå neste år — hvis det i det hele tatt blir neste år.

— Disse håpløse portoverdiene kr. 1,20 og kr. 1,80?

— Jo, vi har i all travelheten snust litt på hva vi skal gjøre. Nå er jo 1,20 to ganger 60 og 1,80 to ganger 90, men det var vel riktigst å ha egne merker for disse viktige verdiene. Men først må vi ha julen unna før vi kan tenke videre over saken.

— — — — —

En liten takk til Poststyret med det samme. Takk fordi det ikke ble førstedagsstempling på suppleringsverdiene. Vi var sant å si redde for det, men nå kan vi altså sove trygt. For ettertiden blir det ikke førstedagsstempling for suppleringsverdier. Takk.

Varianter på Abelutgaven av 1929?

Liten «i» med prikk i HENRIK.

I tillegg til hva herr Leif Sættem skriver om dette emne i tidsskriftets nr. 7, vil jeg omtale en liten oppdagelse og et eiendommelig sammen-
treff jeg tilfeldigvis kom til å gjøre, — også på 15 øre. Iallfall kan jeg ikke huske å ha sett denne «i» omtalt i tidsskriftet før.

For atskillige år tilbake ble jeg oppmerksom på denne lille «i» på et av mine brukte 15 øres Abelmerker. Selv om jeg synes forteelsen så helt normal og tilforlatelig ut, regnet jeg med at det nok likevel var noe av fargen som hadde skilt bokstaven slik at det ble en liten «i» med prikk over ien. Jeg har siden oppbevart merket som en liten fluelort-kurositet.

Det pussige var likevel da jeg for 2—3 år siden på et av våre klubbmøter satt og bladde i noen utvalgshafter. Da falt mine øyne på et ubrukt 15 øres Abelmerke med nøyaktig samme avvikelse fra originalen.

Nu vet jeg virkelig ikke hva jeg skal si, — for merkene ser så naturtro ut. Jeg har ikke hatt anledning til å kontrollere hverken ark eller noe større antall merker. Det skulle derfor være interessant å høre om andre har gjort samme iakttagelse.

Sender hermed begge eksemplarene til redaksjonen av tidsskriftet som får se på merkene og avgjøre om de kan ha interesse for saken.

Hilmar Nilssen.

Vorge

Ja det står det vitterlig på dette 25 øre Løve I nr. 128. Har noen sett broren?

Nok en LS-feil på 15 øre Abel samt oppgravert 0 i 20, på nr. 145 er kommet til oss. Denne gang fra Eyolf Langmyhr, Bergen.

Varianter

Det forbauser meg, når jeg ser de forskjellige varianter på frimerker som er tatt med i Norges-katalogen at Norge nr. 118, 5 øre lilla med manglende punktum etter FRIM ikke er tatt med i katalogen. Videre samme merke med skadde bokstaver TFR i «postfrimerke» og med manglende rammelinje rundt hele høyre side av ovalbåndet. Dessuten er det lille 5-tallet skadd. Kanskje disse varianter ikke er kjent?

Rolf Diesen,

Norge riktig i Zumstein

Herr redaktør.

I 1956 rettet tsjekkosllovakiske samlere og forhandlere en henvendelse til Zumstein's redaksjon med forespørsel om redaksjonen måtte være villig til å gå over til å benytte den i Tsjekkoslovakia anvendte nummerering av landets frimerker. Redaksjonen av Zumstein's katalog sa seg straks villig til å etterkomme anmodningen og fra og med 1957 benytter Zumstein's katalog den tsjekkosllovakiske nomenklatur.

Dette er en stor fordel, ikke bare for samlere og forhandlere i Tsjekkoslovakia, men også for samlere og forhandlere av tsjekkosllovakiske frimerker i verden for øvrig.

Jeg vet ikke om noe tilsvarende er forsøkt fra norsk side for så vidt angår Norges frimerker. Hvis ikke tør jeg anbefale at man henvender seg til Zumstein, og gjerne også til Michel, med henblikk på å få innført den norske nomenklatur av Norges frimerker.

J. Finne-Grønn.
Santiago.

Vår venn

trykkfeilsdjevelen hadde vært riktig energisk i vårt siste nummer. Uten blygsel hadde han skjøvet ut vår finske venn Alf Vaasterä fra premielisten for den nasjonale frimerkekonkurransen i Bergen. Alf Vaasterä fikk sølvmedalje for sin samling Finnland. Vi gratulerer.

Dessuten var Johs. Jensen's og A. Bye's navn falt ut under platefeilene på side 189.

Postmuseet

Postmuseet har i 1964 arrangert i egne lokaler følgende særutstillinger av frimerker m. v.:

1. Folkerepublikken China 2/4 —30/4
2. De Forente Nasjoner (FN) .. 20/10— 1/11

Innenlands har Postmuseet deltatt med diverse eldre postale bruksting og dokumenter

3. Ved «Vossamønstringa» i Voss 23/7— 9/8

Utenlands har Postmuseet deltatt med frimerkeeksponater ved:

4. Interpex, New York, N.Y. 6/3 — 8/3
5. Shuppan Bunka Kokusai Koryukai, Tokyo, Japan 1/5 —30/10
6. Philatec 1964, Paris 5/6 —21/6
7. Azienda Autonoma di Soggiorno e Turismo, Marina di Massa, Italia 1/7 —15/10
8. Imex 1964, Budapest, Ungarn 2/8 —10/9
9. Cambre Syndicale des Négociants en Timbres-Poste, Paris 12/9 —14/9
10. Europa 64, Napoli, Italia 12/9 —20/9
11. Europa à Montecatini, Montecatini Terme, Italia 11/10—18/10
12. Utstillingen Norsk Filateli, Postmuseum, Stockholm 13/11—10/1 (1965).

Herr E. Bolstad ber i NFT nr. 8/64 redaktøren anmode undertegnede om å gi ytterligere informasjon om det såkalte «lykkebrevet». Om det skulle ha noen interesse er det ikke noe i veien for å gi et kort resymé av de faktiske forhold.

Det Norske Flyktningeråds aksjon «Flyktningehjelpen 1964» ble gjennomført i to faser, og Postverket kom sterkt inn i bildet i begge tilfelle, som vanlig når det skal settes i gang innsamling på landsbasis. Høstaksjonen med «Lykkegiro 1-2-3» fulgte stort sett det vanlige opplegget for postgiroinnsamlinger mens våraksjonen var basert på et nytt opplegg.

Ideen var at loddene — og dermed gevinstmulighetene — skulle gis bort til venner og kjente. Det kunne gjøres ved salg av kort eller omslag med påtrykt loddnummer, men dette medførte visse praktiske vanskeligheter. Under planleggingen kom man derfor fram til en ordning med et brevmerke som samtidig var et bevis på at Postverkets portokrav ble dekket. Det hadde de åpenbare fordelene at loddene var lette å fordele og selge, kjøperne kunne bruke sitt eget brevutstyr og slapp å kjøpe og klistre på frimerker ved siden av loddeddelen.

I det hele tatt må det kunne være enighet om at en slik ordning var praktisk, rasjonell og fordelaktig for alle parter. Helt til samlerinteressen slo til også her.

Poststyret har tidlig gjort kjent at det utelukkende dreier seg om en gummiert loddseidel, trykt av en privat organisasjon, som er godkjent som et bevis på at Postverket har fått sin porto. Det er ikke noe norsk frimerke. Utover dette står Postverket maktesløst — både når det gjelder meninger og samlelyst.

Gjennom Postverket ble det solgt 153.195 slike lodder. De ble også solgt gjennom Narvesen-kiosker og av organisasjonen og dens lokale komiteer, uten at jeg på det nåværende tidspunkt kan si nøyaktig hvor stort dette salget har vært. Usolgte lodder skal i henhold til lotteriloven makuleres, men Det norske Flyktningeråd søkte dispensasjon for dette etter tilbud fra interesserte om å kjøpe en del av makulaturen etter at den var gjort ubrukelig som loddseidel. En slik transaksjon lå utenfor Poststyrets rekkevidde. Som det er presisert tidligere, dreier det seg om en privat organisasjons loddseidel som var opphørt å tjene som frankeringsbevis.

På forespørsel advarte imidlertid Poststyret sterkt mot ordningen, da den lå utenfor forutsetningene da avtalen ble inngått og heller ikke svarte til Poststyrets syn på loddseidlene eller makulaturen av disse.

Poststyret er siden underrettet om at transaksjonen ikke ble gjennomført. Jeg kan for øvrig opplyse at det for tiden ikke foreligger planer om noen ny aksjon med lykkebrevmerker.

Bjørn Storberget,
redaktør i Poststyret.

Ifølge pressemelding løp fristen for foreløpig anmeldelse ut den 31. okt., og fristen for endelig anmeldelse er fastsatt til 31. januar 1965. Vignettene vi meldte om i nr. 8 har rivende avsetning og man har måttet begrense utsendelsene til de enkelte bestillere. Ved en beklagelig feil var adressen Universitetsstrasse 8, Wien IX falt ut i nr. 8. Norske deltakere har sluttet bra opp om utstillingen og vi håper i et senere nummer å kunne komme med liste over deltakerne. Som det vil fremgå av frimerkepressen i dette nr. vil det til åpningen av WIPA bli gitt ut en serie frimerker med tilleggsverdier.

F. C. Moldenhauer jr.

Blinde piker samler frimerker

I det engelske uketidsskrift «Stamp Collecting» for 30. oktober i år var der en artikkel om to australske piker som var meget ivrige frimerkesamlere.

De to piker Desily Usher er 17 år gammel og hennes søster Lynette er 21 år. Desily ble blind da hun var tre år og Lynette da hun var 12 år, likevel har de to piker hver for seg klart å bygge opp samlinger som har høstet premier ved lokale frimerkeutstillinger i konkurranse med seende samlere. Nu er det selvsagt at helt på egen hånd kan de to piker ikke klare hele sin frimerkesamling, de samler for øvrig både USA og motiv, men klassekamerater og klubbvenner arrangerer frimerkene for pikene i riktig rekkefølge. Selv monterer de sine merker i albumene og gjør selv også sin teksting ved hjelp av skrivemaskin. Albumbladene i samlingene deres har prikket linjer så de kan finne frem til merkenes plass ved å føle med sine fingrer.

Pikene er for øvrig meget dyktige også i sitt skolearbeid, og Lynette tok sin eksamen tilsvarende vår artium med karakterer tilsvarende 4 Sg og en Mg, men alt dette som her er nevnt hadde vel neppe fristet oss til å nevne forholdet om vi ikke til vår forbauselse leste følgende i slutten av artikkelen.

Lynette ble trenet til å finne vannmerkene på de australske merker med kong Georg V, og er nu 100 % sikker i sitt arbeid med dette! Hun benyttet seg av gummiklisjeer av de forskjellige vannmerker som mønster, og på meget kort tid var hun både hurtigere og sikrere i sin sortering av de forskjellige vannmerker enn de fleste voksne samlere med fullt syn. Vi går ut fra at hun kan føle seg til de nevnte vannmerker, de er jo meget tydelige, men synes likevel at det er ganske imponerende resultat som er oppnådd. (Tenk om vi kunne få henne til å plukke ut vannmerkene på Moestue-papiret på de norske merker!)

At søstrene også kan mer enn å samle frimerker beviste Desily nylig da hun vant en større spørrekonkurranse i Queensland Philatelic Society i konkurranse med foreningens øvrige medlemmer.

Til slutt vil vi bare tilføye at pikenes samlinger er langt penere montert og tekstet enn tilsvarende samlinger fra jevnaldrende.

Meddelelser fra Forbundet.

Ny forretningsfører og sekretær.

Herved meddeles at Odd Graham, Oslo, av Forbundsstyret er ansatt som ny forretningsfører for Norsk Filatelistisk Tidsskrift og sekretær for Norsk Filatelistforbund fra 1. januar 1965. Adressen er Postboks 875, Oslo.

*

Forhøyelse av abonnementsprisen

På grunn av de økede omkostninger har Forbundsstyret funnet å måtte forhøye abonnementsprisen ved direkte abonnement innenlands til kr. 20,— pr. år fra 1. januar 1965. For abonnement utenlands blir det ingen forandring. Kontingenten fra klubbene blir likeledes uforandret.

Arnstein Berntsen,
president.

VERDENSKRIG I.

Har De brev eller kort til eller fra Finnland, eller innlands-post med sensurstempler ville jeg være meget takknemlig for påsyn eventuelt kjøp.

Eivind Evensen, Øvre Fredlundveg 1, Minde.

Noen få ubrukte valgkonvolutter Stortingsvalget 1900 for salg. Tilbud ønskes.

L. Høie, Odinsgate, Haugesund.

Danske ønsker frimerkebytte med nordmann.

Niels Rech, Løvholmen 15 II, Vanløse, Danmark.

VERDENSSAMLING (ikke Skandinavia) på ca. 12 000 frimerker, samlet 1880—1929. Selges rimelig eller byttes i Norge-samling, konvolutter, helark eller lignende.

H. Myrdal, Boks 13, Bodø.

NORSKE RETURBREV 1880-82 byttes i andre bedre norske merker.

H. Myrdal, Boks 13, Bodø.

NORGE: Ønsker kjøpe ubrukte Nk. nr. 1, 40, 41, 42b, 54V, 55: Jeg er også kjøper til vinkelklippede merker fra frimerkehefter. Tilbud til:

Erik Eriksson, St. Johannesgatan 3 B, Enköping, Sverige:

Norska frimärken kjøpes kontant

Paket — Massvaror — Serier — Kilovara

Vi har interesse för stora mängder massvaror:

10.000 x 5 olika Norge

10.000 x 10 » »

10.000 x 25 » »

1.000 x 50 » »

1.000 x 100 » »

Om Ni har något av dess partier eller mindre så är vi tacksamme för Eder offert.

Innkjøpsprislista Gratis.

Frimärksaffär LAURI PELTONEN

Hankö — Finland

Oppdag selv hvorfor

på kort tid er blitt filatelistenes favoritt.

Nye medlemmer fra hele Norden kan opptas i ÄLTA FRIMÄRKSKLUBB, ÄLTA, Sverige. Kun bytte. Basis Zumstein eller AFA.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag	kl. 12—15
Tirsdag	» 10—15
Torsdag	» 10—15
Fredag	» 10—15

HUSK!

Adresseforandringer og bestillinger av enhver art skal sendes NFT's forretningsfører, boks 875, Oslo og ikke til redaktørene.

BOKHYLLEN

Editors of philatelic works are requested kindly to send review copies to the following address:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionen-Exemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Redaksjonen,
P. O. Box 49, Minde—Bergen,
(Norway, Norwegen).

Stanley Gibbons Simplified 1965, utgitt av Stanley Gibbons Ltd., 391, Strand, London W. C. 2, format 23,5 x 19 cm, 1296 sider, innbundet, pris i England 35/— + porto, i Norge gjennom Wennergren Cappelen A/S, Oslo.

Den 6. november kom årets utgave av Gibbons oversiktlig verdenskatalog. Den har som vi alt har nevnt 1296 sider, 20 250 illustrasjoner og 119 400 frimerker er katalogisert, det er en økning på 4676 frimerker siden fjorårets utgave. Ifølge vaskeseddelen er opplaget øket med 25 % og er nå det dobbelte av hva det var for 8 år siden, i grunnen et tydelig bevis for såvel hobbyens som katalogens popularitet. Når man husker på at Simplified ikke tar hensyn til papir, tagginger, vannmerker o. l. er det i sannhet imponerende tall. — Sammenligner vi Norge med Norges-katalogen 1965's 559 ordinære merker, så har Simplified til og med grunnlovs-jubileet 433 merker. En del nye land er dukket opp siden forrige utgave av katalogen og en hel del land har forandret navn, det er alt sammen kommet med i katalogen. Prisene er som vanlig for alle årets kataloger, høyere enn i fjor.

Bolaffi 1965, Italia og italienske områder, utgitt av Edizioni S.C.O.T. Via Maria Vittoria 1, Torino, Italia, heftet, format 24 x 17 cm, 586 sider, pris 1500 lire.

Den 10. utgave av Bolaffis Italia-katalog foreligger og i løpet av disse 10 år er den vokset fra et tynt, lite hefte til en tykk bok. Den behandler i nær sagt håndboks form de italienske stater: Italia, San Marino, Vatikanet og de tidligere italienske kolonierområder og dessuten Europamerkene og alt som har forbindelse med dette for dem som samler disse områder. Teksten er på italiensk, men det skaper ikke noen vanskeligheter for der er en god ordliste med. Prisene utmerker seg ved en kolossal stigning siden fjorårets utgave, et tydelig bevis på frimerkenes popularitet i Italia. Opplaget av katalogen i år er 78.500, men det er neppe tilstrekkelig til å dekke behovet.

Roman States and Vatican City 1965, Bolaffi's 1965 Specialized Stamp Catalogue, utgiver og format som ovenfor, 120 sider, pris \$ 1.75.

Den 7 utg. av Bolaffi's håndbok for Kirkestaten og Vatikanet gjør ikke skam på sine forgjengere. Den inneholder alt som er verdt å vite om disse merker, gode illustrasjoner, godt papir, tekst på engelsk og priser i amerikanske dollars. Studerer man prisene på Vatikanet, vil man finne at disse er nærmest svimlende, og den som hadde investert i noen av de 45.000 merker som var trykket av 500 lire luftpost fra 1948, hadde i hvert fall gjort en god investering. 500 lire den gang var vel knapt 10 kroner. I dag er merket notert ubrukt i 265 dollars. Overtrykksseiren fra 1929

som man den gang knapt kunne gi vekk, er i dag notert i 1700 dollars ubrukt og 930 dollars brukt.

Det vil føre alt for langt å gå i nærmere detaljer, de mange Vatikansamlere vil vi anbefale å kjøpe katalogen til selvstudium.

Danmarks frimerker 1858—1862 av J. Schmidt-Andersen, utgitt av Københavns Philatelist Klub, Østerbrogade 134, København Ø, innbundet, format 26 x 17,5 cm, 98 sider, pris d.kr. 45,—, opplag 600 eksemplarer.

Igjen har Schmidt-Andersen begått en ypperlig håndbok over danske frimerker, denne gang de kvadratiske merker AFA nr. 7 og 8. Sammen med Schmidt-Andersens 3 tidligere utgitte verk (pris kr. 20,— pr. stk.) foreligger det en samling håndbøker over Danmarks tidlige frimerker som få land kan vise make til. Verket inneholder 123 illustrasjoner av platefeil, dobbeltpregninger og andre variasjoner. Dessuten inneholder det supplerede opplysninger om Danmark nr. 1 og de følgende utgaver, samt et sammendrag over teksten på engelsk. Illustrasjonene er ypperlige og beskrivelsen av de enkelte varianter likeledes. Man kan vel bare beklage at vi her i Norge ikke hadde en Schmidt-Andersen som kunne laget vår håndbok, da ville høyst sannsynlig ikke en eneste samler hatt noe å beklage seg over. For den som er interessert i Danmarks eldre merker er verket uunnværlig, derom hersker ingen tvil. Å anbefale verket anser vi for fullstendig overflødig, Schmidt-Andersens produkter er allerede så viden bekjent at de anbefaler seg selv.

STOPP PRESS.

Stanley Gibbons melder at Two Reigns-katalogen ikke vil bli utgitt mer. Derimot kommer til 100-årsjubileet for den først Gibbonskatalog, februar 1965 en helt ny katalog-håndbok under navnet «The Elizabethan». Nærmere detaljer vil bli gjort kjent etter hvert.

Førstedagskonvolutt.

Norges Røde Kors 100 år — februar 1965.
Bestilling innen 31. januar 1965.

N.F.T.'s FDC-SERVICE, Boks 140, Bergen.

Postgiro nr. 707 63

Pris kr. 0,40 pr. stk. eller kr. 2,05 pr. komplett FDC til oppgitt adresse. Abonnement noteres for kommende utgaver.

Trenger De store billedmerker, korte serier, komplette serier, frimerkepakker og materiell til pakker så skriv etter vår illustrerte prisliste som utgis månedlig.

VI ØNSKER Å KJØPE

Skandinavisk pakkemateriell og store billedmerker.
Vennligst send oss Deres tilbud.

DENNE MÅNEDS SPESIALTILBUD

Kina 1950 — kjempéfugler, 3 verdier postfrisk.

45/— sh pr. 1000 serier.

420/— sh pr. 10 000 serier.

Kina 1952 — turnere, 12 verdier postfrisk.

108 serier for 10/— sh.

1080 serier for 95/— sh.

D. ROSEN & SON

(P.T.S., A.P.H.V., A.S.D.A.)

266 Pentonville Road, London N. 1, England.

JULE-TILBUD

Alle frimerker er postfriske i komplette serier.
Priser i n.kr. Portofritt over 50,— n.kr.: Ekspederes mot postoppkrav eller forskuddsbetaling til postgirokonto Stockholm 35 37 82, eller mot internasjonal postanvisning.

SPORT-samlere TOKIO-OL: **Grekenland** 1964 (7) kr. 8,— **Haiti** 1964 (7 + 1 blokk) kr. 16,50. Alle frimerker meget pene! Prisliste over olympiadeprim. 1964 mot porto.

DYR-samlere Australia 1964 fugler (3) kr. 5,90. Canada 1953, Yv. 257/9 (3) kr. 3,60: Jugoslavia 1954 (12) kr. 69,—.

BLOMSTER-samlere Brasil 1953, Yv. 524 kr. 12,50. Holland 1952 (4) kr. 9,75, Suriname 1959, Yv. 327 kr. 5,90:

Spesialkataloger over motivfrimerker:

Franske **SPORT**, **DYR** eller **BLOMSTER** (Fransk tekst, priser i frs.) Pris pr. del kr. 9,25 + porto 0,50: **SPANSKE**: **SPORT** kr. 8,75 ditto **DYR** kr. 8,—, ditto **BLOMSTER** kr. 5,50, porto 0,50 ekstra. **ØSTERRIKSK**: **DYR**-katalogen 1965, 144 sider kr. 15,— portofritt.

For de franske og spanske kataloger søker jeg enerepresentant (handler) i Norge.

Populære tyske BOREK-katalogene 1965: USA/FN kr. 5,50. NYE AFRIKA-STATER (m. GHANA, UAR m. fl.) kr. 6,25, ISRAEL kr. 3,50, EUROPA kr. 2,75 TYSKLAND kr. 7,25: Prisliste over BOREK-katalogen mot porto.

GEORG SANDSTRÖM

Boks 307 — Stockholm-Bandhagen 3 — Sverige.

FRIMERKER KØBES!

Vi søger til stadighed store velplejede samlinger fra ALLE lande.

Mindre samlinger, udvalgshefter, indstiksbøger etc. med godt indhold.

Fine enkeltmærker og sæt af god kvalitet.

Handlerlagre, pakkesamstillinger (lagte eller ulagte), dubletpartier etc.

VI AFREGNER GODE PRISER OG ALLTID KONTANT.

Indsend hvad De ønsker at sælge pr. anbefalet post eller specifikation, og vort tilbud foreligger omgående.

FRIMÆRKEFORRETNINGEN

Bagerstræde 8, København V. Danmark

NORGESKATALOGEN

1965

foreligger nå i omarbeidet utgave.

Katalogen er tilsalg hos frimerkehandlerne og bokhandlerne.

Prisen er kr. 12.—.

OSLO FILATELISTKLUBB

By- og bygdenytt.

BERGENS FILATELIST-KLUB

Møte den 19. november under ledelse av formannen Ragnar Olsen. 38 medlemmer til stede. Etter tradisjonell åpning med referater og post ble det anmeldt til opptagelse 4 nye medlemmer. Konkurransen om flest nye medlemmer ble overlegent vunnet av Hanevik med i alt 9.

Man gikk så over til utdeling av medaljer og priser til de av klubbens medlemmer som var til stede. Resultatet av konkurransen sto gjengitt i forrige nummer av tidsskriftet, og her skal nevnes at juryen — Walter-Johannesen, Svendsen og Evensen, uttalte rosende ord til deltagerne, og anbefalte klubbens ledelse å gjenta forsøket. De vakre Forbundsplakettene ble overlevert med takkens ord til NF.

Til slutt fikk F. C. Moldenhauer jr. som vinner av OFK's pris til beste samling, ordet for å vise frem sin samling Norge nr. 1 til 15. Medlemmene var mektig imponert over dette fantastiske materiale og selv folk som ark. Einar Osc. Schou som har eiet og eier et fantastisk materiale av de gode klassikere var imponert over Moldenhauers flotte eksponat.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

Møte nr. 378 9. november og samtidig feiret klubbens 38. årsdag. Møtet ble ledet av formannen E. Langerud, som ønsket de fremmøtte velkommen til dette årsmøte. Spesielt ønsket han de 3 damer som i dag ville få 25-årsnålen velkommen. Han kunne også fortelle at klubbens medlem, direktør John Øgar av Kongen var tildelt Ridderkorset av St. Olav.

Frk. Asta Larsen fortalte så om en tur til Italia i september og viste en meget interessant fargefilm fra denne tur.

Forsamlingen ga seg så til spisesalen hvor Holmsbutorsken ventet. Smith ønsket på festkomiteens vegne velkommen til bords og Tungesvik takket for maten.

Kommet tilbake til Sjømannssalen grep formannen ordet og uttalte at dette var en ualminnelig anledning, idet 4 av klubbens medlemmer ville bli tildelt 25-årsnålen. Og de fremmøtte 3 damer ble så dekorert. Det var Asta Larsen, Cissi Storm Nilsen og Ingrid Hostvedt Thorsen. Egil Thorsby var ikke til stede og vil få nålen tilsendt. Fru Thorsen takket på de 3 damers vegne for nålen.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB

Møte 9. oktober i Harstad i postkontorets spiserom. Styret hadde hatt møte forut, slik at formannen, Arne Bergan, kunne orientere de fremmøtte om planene for høstens arbeid. Det gikk av denne frem at de kommende møter er berammet slik: Borkenes 23. oktober, Harstad 13. november, Harstad 4. desember.

Til et av møtene vil man søke å få en kjent utenbys filatelist som foredragsholder. Det kan videre nevnes at man vil åpne adgang for utenbys medlemmer til å låne kataloger for et kortere tidsrom (klubben disponerer over AFA, Michel og Yvert).

Aftenens kåsør var formannen som ga tilhørerne mange interessante opplysninger om fuglelivet; han opplyste for øvrig at det var som en følge av sin motivsamling fugler at han hadde

kastet seg over litteraturen om faunaen i de forskjelligste land.

På møtet ble vi ett medlem «rikere», idet herr Arvid Arnholdt, Narvik, ble opptatt som medlem. Formannen uttalte at han håpet herr Arnholdt, på tross av avstanden ville følge seg hjemme i klubben.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 554 den 29. september under ledelse av formannen Johnny Pedersen. 23 medlemmer til stede. Kveldens auksjon over eldre norske, engelske og tyske merker på brev ble fulgt med stor interesse. Budene falt villig og alt som var frembudt ble solgt for tilsammen kr. 199,25.

Klubben feiret sin 32-årsdag den 13. oktober, og 20 av klubbens medlemmer benket seg rundt festbordet hvor den tradisjonelle torsk og karamellpudding ble servert. 5 av klubbens 6 stiftere var til stede. Diplom med 1 stjerne for 100 klubbmøter ble tildelt Helge Hornes. En god del gaver var innkommet til kveldens lynlotteri.

Møte nr. 556 27. oktober under ledelse av formannen Johnny E. Pedersen. Grimstad Filatelistklubb var invitert til dette møte og der møtte 8 av klubbens medlemmer. Diplom med 1 stjerne ble tildelt Jens Dahl for å ha deltatt i 100 av klubbens møter. Kveldens kåsør var Joh. D. Behrens. Han innledet sitt kåseri med en bønn til de rette instanser om å få en penere avstempling av frimerkene. Deretter fortalte han om en tur han hadde hatt til England i sommer. Etter kåseriet ble der servert kaffe og rundstykker. Kveldens auksjon innbrakte kr. 166,50. Formannen i Grimstad Filatelistklubb takket for innbydelsen og håpet at Kr.sands klubben kunne komme til Grimstad en tur på vårparten. 32 medlemmer og gjester var til stede.

LILLEHAMMER FILATELISTKLUBB av 1959

startet høstsesongen 18. september og har siden avholdt møte annen hver fredag. Møtene har vært ledet av formannen.

Juniorgruppen har vært diskutert på nytt og man er blitt enige om midlertidig å innstille gruppen på grunn av mangel på møtelokale. Inn til videre skal de av gruppens medlemmer som er over 16 år få anledning til å møte sammen med seniorgruppen. Klubben har bestemt å innkjøpe Yvert 1965 — Europa — Frankrike og Kolonier.

MOSS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 328 holdtes mandag den 5. oktober 1964 kl. 19,—. 16 medlemmer var til stede. Med utgangspunkt i en artikkel i NFT nr. 7/1964 om bruk av hengsler på ubrukte frimerker med bevart gummi innledet formannen til diskusjon.

Stark anmeldte Norgeskatalogen.

Bjørn Schjolden fortalte og viste en rekke lysbilder fra det sørlige Norge. Kveldens konkurranse ble vunnet av Vågmo.

Møte nr. 329 den 26. oktober. Til stede var 16 medlemmer og 14 interesserte.

Formannen ønsket alle vel møtt til dette propaganda- og vervingsmøte, og han rettet en særlig hilsen til de kvinnelige deltagere. Han ga uttrykk for klubbens ønske om tilsig av nye medlemmer som kan ta opp arven, til gagn for filatelen og til glede for dem selv.

Leif Mürer redegjorde for Norsk Filatelistforbunds organisasjonsmessige oppbygning og for-

bundets oppgaver, med utgangspunkt i forbundets historie. Han nevnte Håndboken over Norges frimerker som en av de store oppgaver, og han sluttet med å nevne at nye lover for NFF er på trappene.

Erling Stark fortalte om Moss FKs historie gjennom de vel 30 år som er gått siden 4 samlere av byen stiftet klubben 22. november 1932. Han nevnte flere muntre episoder og omtalte det vekslende fremmøte på klubaftenene gjennom disse årene.

Helge Frøyset fortalte om Postverkets tjenester overfor samlerne og delte ut en rekke trykksaker som var tilsendt fra Samlerluka i Oslo, et tydelig uttrykk for den velvilje han mente Postverket viser overfor samlerne.

Bjørn Schjolden tok for seg den rent praktiske siden av samlingen da han ved hjelp av en flanellograf og papir i forskjellige farger og ulike formater demonstrerte hvordan en kan ordne frimerkene med tiltalende virkning under oppsettning på et albumark.

Kvelden ble avsluttet med en utlodning, fulgt av gratisutlodning av en ny Norgeskatalog blant de interesserte gjester. 7 nye medlemmer hadde tegnet seg: Knut Olsen, Else Margrethe Knutsen, Vidar Halvorsen alle junior. Olaf Wissestad, Odd H. Johannessen, Kolbjørn Dammen, Arvid Sundby

Møte nr. 330 den 16. november. Til stede var 22 medlemmer og 5 interesserte.

Formannen åpnet og overlot så ordet til Leif Mürer, som anmeldte årets AFA-katalog.

Erling Stark fortalte om «Hvorledes en norsk spesialsamling blir til». Han trakk frem gleden over forskervirksomheten en samler kan drive, og viste resultater av sin forskervirksomhet ved å legge frem et par bind av sin Norgessamling fra nr. 1 av. Han nevnte også det enorme materiale som kreves for studier, bl. a. hadde han i sin tid sett over ca. 200.000 røde 10-pres stolpe-skriftmerker, et studium som dannet grunnlaget for studiet av nr. 53.

Kveldens konkurranse var ordnet som tipping omkring 12 filatelistiske spørsmål. Vinner ble Einar Andersen med 11 rette.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1551 2. november under ledelse av formannen, Anders Evensen. Til stede var 87 medlemmer og 2 gjester.

Som nye medlemmer ble opptatt: Kjell Tveten, Ole Johan Ringstad, Egil Kiserud.

Vårt medlem Odd Graham var jurymedlem ved 3 filatelistiske utstillinger tidligere i år, og i sitt kåseri «Fra Paris til Köln og Budapest» ga han oss et innblikk i hva som foregår ute i den filatelistiske verden. Da Arnstein Berntsen senere skal berette fra «Philatec» i Paris, var det spredte inntrykk fra denne utstillingen som Graham omhandlet. Han kunne imidlertid straks avkrefte at

minnefrimerket som ble utgitt til denne utstillingen er «black-listed». Den siste utstillingen som Graham deltok i, var i Budapest i september, og denne var meget omfattende. Den var arrangert av FIPCO og hadde i alt ca. 800 motiv- og temasamlinger.

Under «Eventuelt» minnet formannen om julemøtet 14. desember 1964. Rebollo etterlyste en svarteliste, som skulle omfatte frimerkeutgaver det ikke er tillatt å ta med i samlinger beregnet for konkurranser. Graham lovet at denne listen snart skulle bli sendt til Tidsskriftet for offentliggjørelse. Sommerfeldt forespurte om det var egne aldersgrupper for juniorer ved internasjonale frimerkekonkurranser, og Graham kunne opplyse at ved bedømmelsen blir juniorer inndelt i 2 grupper, som omfatter 14—16 år og 16—18 år.

Møte nr. 1552, som var et fellesmøte med OFK's junioravdeling, 16. november under ledelse av formannen, Anders Evensen. Til stede var 68 medlemmer og 22 gjester. Disse var for den vesentlige del fra junioravdelingen.

Som nye medlemmer ble opptatt: Arne Enger, Hans Kühne.

Juniorformannen, Gert Malt, satte så junioravdelingens møte, og ga en redegjørelse for avdelingens virksomhet i det forløpne år. Den hadde vært tilfredsstillende.

I forbindelse med at junioravdelingen til neste år vil kunne feire sitt 25-års jubiléum, akter den å arrangere en internasjonal utstilling.

Junioravdelingens tilsynsmann, Arne Thune-Larsen, ledet så en tippek konkurranse med vrine filatelistiske spørsmål.

OSLO FILATELISTKLUBBS JUNIORKLUBB

Postboks 5353, Oslo 3 — Postgiro 16 467.

På generalforsamlingen 30. september ble følgende nye styre valgt for skoleåret 1964—65:

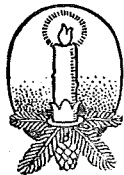
Formann: Gert F. Malt, viseformann: Fredrik Evjen, Sekretær: Audun Engh, Styremedl.: Tore Kristian Kvien, Bibliotekar: Petter Thune-Larsen, Kasserer: Arne Hansteen, Varamenn: Christen Ræstad Svein Aarseth, Odd Østebø.

OFK's tilsynsmann for jun.avd.: Arne Thune-Larsen, varamann: Omar Eliassen.

Junioravdelingen holder møter på Ruseløkka skole 1. etg. følgende onsdager kl. 18.30:

Styret innbyr i år som tidligere år, til en årskonkurranse. Innlevering innen 20. januar, 1965. Samlingen må være oppsatt og teksten av eieren selv. (Minimum 3 ark). Premieutdeling på årsfesten i februar. — Det oppdeles i to aldersgrupper. Det er oppsatt vandrepokaler, sølvpokaler og fine frimerkepremier. Alle får premie og diplom! Nærmere opplysninger hos styret.

De av dere som skal fornye eller tegne nytt abonnement på Norsk Filatelistisk Tidsskrift bør melde fra snarest til tilsynsmannen. Abonnementprisen er kun kr. 5.— pr. år for juniorene.

**Vi ønsker alle våre lesere og annonsører
en riktig God Jul og et Godt Nytt år!**

Forbundsstyret.

Redaksjonen.

Redaksjonen avsluttet 27. november.

OSLO SENTRUM POSTKONTOR, OSLO 1

selger ubrukte norske frimerker, tjenestemerker, frimerkehefter, aerogrammer, kortbrev, postkort og tjenestepostkort til pålydende pris. Det gjelder også en del frimerker som ikke lenger er til salgs ved poststedene. — Salgsliste sendes på anmodning.

En verdifuld invitasjon!

Vor nyeste prislister indeholder over 300 tilbud på:

intakte samlinger, restsamlinger
indstiksbøger og udvalgshefter
med mærker.

ALT REALISERES FANTASTISK BILLIG f. eks. kan De ofte købe til: 1/4, 1/5, 1/6, 1/10 og MINDRE.

Alvorlige samlere, handlere og spekulanter kan få vore prislister tilsendt.

Vi har i forvejen mange kunder i Norge som køber igen og igen til fuld tilfredshed.

PS! Vi sælger **IKKE** enkeltmærker eller sæt!

REKVIRER VOR MÅNEDLIGE PRISLISTE!

FRIMÆRKEFORRETNINGEN

Bagerstræde 8, København V. Danmark

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

Juni 1964

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening
til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 1.50 + porto 25 øre.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker. Pakker fra alle land.
Albums — Kataloger — Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning,
Universitetsgaten 11 — Oslo —

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Herr Per Harald Jensen,
Sportsvn. 2,
~~Lilleaker.~~

Oslo 3

Adresseforandring meldes til

NFT's forretningsfører
Boks 875,
OSLO

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS

FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg og trykksak-kontor

SKIPPERGATEN 38 – 40, OSLO

Sentralbord 42 68 70

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

PRIS KR. 2.-